

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 44/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.јула 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отварам претрес против оптуженог Ђукић Жељка због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва.

Веће је у саставу:

Ја сам Снежана Николић Гаротић, чланови већа судија Винка Бераха Никићевић и Растко Поповић.

Да констатујемо да је ту присутан заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

Оптужени са браниоцем Горданом Божиловић Петровић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можемо да држимо претрес?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНОГ

Пред судом је опт. Ђукић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени молим Вас устаните. Да ли има измена у Вашим личним подацима? Молим Вас приђите микрофону.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нема.

Са личним подацима као у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте оптужени, оптужницу сте примили, Ваша права знате, до сада сте већ упозоравани, имате право да се браните онако како сматрате да треба. Браниоца имате овде изабраног, данас пратите пажљиво ток главног претреса. Можете да постављате питања, можете да ставите предлоге, дакле све на начин на који сте се бранили и до сада у току поступка.

Оптужени упознат са правима у поступку у смислу члана 89 и 318 ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, хвала Вам. Да ли можда у судници има некога ко ће бити предложен да се саслуша у својству сведока? Оптужени све ово у смислу оних Ваших предлога раније да се Ваша супруга саслуша као сведок, па смо је онда чак једном на Вашу интервенцију на сред претреса удаљавали из суднице. Таквих предлога неће бити овде?

За овим на питање да ли се у судници у публици можда налази неко ко ће бити саслушан, односно предложен да се саслуша у својству сведока, бранилац оптуженог адвокат Гордана Божиловић Петровић, без микрофона одговара «у овом смислу не, у овој фази поступка не».

За овим се констатује да је у судницу приступила и пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

ГЛАВНИ ПРЕТРЕС почиње читањем оптужнице.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Окружни суд у Београду, Веће за ратне злочине на основу члана 46 став 2 тачка 3 и члана 265 став 1 и члана 266 Закона о кривичном поступку у вези члана 3 и 4 став 2 Закона о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине подижемо оптужницу против:

Ђукић Жељка, званог «Брка» из Шида, ул. Сремског фронта бр.97, рођен 25.02.1968. године у Вуковару, Република Хрватска, од оца Ђорђа и мајке Анке девојачко Новаковић, Србина, ожењеног, оца четворо малолетне деце, писменог, саобраћајног техничара, ратног војног инвалида, завршио средњу саобраћајну школу, војску служио 1987. године у Славонској Пожеги, власник пола њива поред куће у Шиду, неосуђиваног, налази се у притвору по решењу истражног судије Већа за ратне злочине у Београду, Ки.В.бр.12/07 од 19.10.2007. године, који му се рачуна од 19.10.2007. године од 6 часова, када је лишен слободе,

што је:

заједно са Медић Драганом, Боројевић Драганом и Шолаја Миодрагом против којих је поступак правноснажно окончан, за време рата, оружаног напада бомбардовањем тадашње Савезне Републике Југославије од стране коалиције снага НАТО пакта и истовремено оружаних сукоба између војних снага СРЈ, Републике Србије и Републике Црне Горе и полицијских снага Републике Србије са једне стране, те са друге стране тзв.Ослободилачке војске Косова (ОВК), оружаних формација припадника албанске националности који живи у Аутономној покрајини Косово и Метохија, као припадници јединице «Шкорпиони», која је била у саставу МУП-а Републике Србије, кршили правила међународног права из члана 2 став 1 и члан 3 став 1 тачка 1 а) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, IV Женевска конвенција («Службени лист ФНРЈ» број 24/50), те правила 51 став 1, 2 и 3 Протокола I уз Женевску конвенцију од 12.08.1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба («Службени лист СФРЈ» - Међународни уговор број 16/78) и правила из члана 1 став 1, те чланова 4 став 1 и 2 тачка а) Допунског протокола Друге II уз Женевску конвенцију од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба («Службени лист СФРЈ» - Међународни уговор број 16/78), тако што су:

по доласку јединица «Шкорпиони» у Подујево дана 28.03.1999.године, и размештаја припадника ове јединице по кућама у дворишту куће породице Гаши која се налази у улици Рахмана Морине број 7, заједно са правноснажно осуђеним Цвјетан Сашом, (пресуда Окружног суда у Београду К.бр.1823/04 од 17.06.2005.године) и неколико НН припадника јединице у саставу МУП-а Републике Србије из аутоматских пушака калибра 7,62 испалили више пројектила у групу цивилних лица, жена и деце, житеља Подујева, албанске националности са намером да их лише живота, која лица нису учествовала у непријатељствима а враћени су сви са улице у двориште Гашија, услед чега је смртно страдало 14 цивила од којих су 7 били малолетни и то: Нора Богујевци рођена 1984. године, Шпенд Богујевци рођен 1986. године, Шпетим Богујевци рођен 1989. године, Дафина Дурићи рођена 1990. године, Арбр Дурићи рођен 1992. године, Мимозе Дурићи рођена 1995. године, и Альбион Дурићи рођен 1997. године, и седам пунолетних и то: Шефкате Богујевци рођена 1956. године, Фездрија Лугалију рођена 1978. године, Нефиса Лугалију рођена 1945. године, Саље Богујевци рођена 1960. године, Шехида Богујевци рођена 1932. године, Исме Дурићи рођене 1930. године, Фитнета Дурићи рођена 1963.године, док је пет малолетних цивилних лица тешко рањено и то оштећени: Саранда Богујевци рођена 1985. године, Фатос Богујевци рођен 1986. године,

Јехона Богујевци рођена 1988. године, Лирије Богујевци рођена 1990. године, и Генц Богујевци рођен 1993. године.

Након чега је команда МУП-а у Подујеву по сазнању за напред описани догађај рањеним лицима указала медицинску помоћ и збрињавање а припаднике јединице «Шкорпиони» вратила са подручја Косова и Метохије,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Оптужница прочитана.

За овим се позива опт.Ђукић Жељко.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви сте оптужницу чули и разумели, она је нешто чини ми се другачија од оне последње која је прецизирана у оном прошлом суђењу. Опет нам је ту ова команда МУП-а, Ви разумете, знате о чему се ради, све сте разумели, права своја сте разумели? Имате ли примедбе на састав овог већа?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам добила обавештење, да тако још почнемо да сте под редовним здравственим надзором. Ви сте прошли пут говорили о томе да имате астму, пумпицу и тако, је ли све у реду што се тиче те терапије?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро. И још нешто је тужилац прочитао а мени се чини да се то у међувремену променило, једно дете је пунолетно?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Моје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи троје малолетно и једно пунолетно дете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени изјављује да је оптужницу разумео, па позван да се изјасни у смислу члана 320 став 2 ЗКП-а, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сада позивам да се изјасните да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени и да се изјасните ако не признајете оптужбу, и да изнесете своју одбрану. Да ли признајете да сте учинили ово кривично дело?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

Изјављује да не признаје да је учинио ово кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете износити одбрану?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Остајем при оној одбрани коју сам изнео.

У својој одбрани наводи да остаје при одбрани коју је износио у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите нешто у најкраћим цртама да поновите или да потенцирате?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам шта, ја сам рекао и онда и сада, да сам рекао да се ти људи пуне ван, да су пуштени, после да су враћени, сви знате шта је било, да сам се у аутобусу бунио и све је то против мене окренуто, немам више шта да говорим, ја што год сам овде рекао све је против мене окренуто. Значи буквално све. Ја кад сам рекао озбиљно да сам се бунио, овде испада да сам цинично се бунио, знате сами како је то ишло све. Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што имате да кажете у својој одбрани?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па остајем при оној одбрани коју сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо прећи на овај део са питањима. Тужилац изволите, да ли имате питања за оптуженог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Бранилац, изволите?

АДВ.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ ПЕТРОВИЋ: Хвала немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Пуномоћник? Одмахује главом да нема питања. Онда ћу Вас питати ја, да ли ми се чини или сте Ви у међувремену се још мало угојили. Хтела би само да ми кажете колико се имали тада, а колико онда прошли пут, било је нешто да то само издвојимо, да сте прошли пут рекли како сте у време догађаја у Подујеву имали 171 килограм, а да сте се непосредно пре претреса мерили и да сте видели да сте ослабили 30 до 35 килограма.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, сада имам око 132-3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам баш мислила тако прецизно. Онда још нешто да Вас питам, када сте стигли у Пролом Бању, Ви сте нам говорили о активностима јединице, о томе колико сте дуго били, ето то ако можете то само да поновите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам вама то говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то дана, па сте онда ту нешто говорили о датумима, вама се чини да је то нешто другачије.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, мени датум ме и збунио из тог разлога, онај допис о довожењу оружја камионом, тамо стоји да је оружје дошло 3 дана после нас, па ме то збунило, а није дошло после нас ја сам и онда рекао и сада, ја сам тај камион возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте возили.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: А зашто се то сакрива, ја то не знам, коме није стало да се дође до тих пушака, ја и то не знам, ја и сад кажем нађите моју пушку да докажем да нисам пуцао. Ја и сада тврдим да сам ја возио тај камион, да сам га довезао са ауто пута до Пролом Бање и паркирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви знате да сте рекли и прошли пут да Сарап Драган је био вама да прави друштво?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже није?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он зна зашто каже да није, неко му је рекао да каже да није, неко ко неће да се његова можда пушка нађе, шта, ја не знам стварно, то сад ја после тог суђења видим шта се ту ради, али ја с тим везе немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Манојловић каже «не, није возио Ђукић, него је стигао камион», па Слободан Медић каже «где ће тај човек да напусти камион, па то су људи обучени да буду у тим опасним ситуацијама».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То су људи обучени. Госпођо тај човек је имао 60-70 година, то није активно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај возач?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да, то је био човек који је мобилисан, резервни полицајац, шта ја знам шта је био, нема он везе са тим, а Слободан Медић је рекао да сам ја био командир вода, па нисам био командир вода, па његов брат је рекао да ја нисам командир вода, а зашто они то раде то морате њих питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам за ово довожење, јел и Слободан Медић каже где би они ставили да вози неко, то су људи спремни на све ситуације, спремни за борбу, а он да напусти место возача камиона, па то је ван памети.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја Вам опет кажем, то није био човек активно, активни полицајац, него је био човек из резервног састава полиције и он

није рекао да се боји и не знам што, он је уморан, каже вози сваки дан, вози оружје, возе опрему и он се уморио једноставно, он се уморио да као је ли има ко да вози не могу даље да возим, и то су они сви видели, сад не знам да ли су видели из аутобуса, Драган Медић је видео то и овај како се зове Срђан Манојловић је видео. И зашто они то прикривају, то ви морате њих питати, ја стојим иза тога и кажем и онда сам рекао сто посто је све тако како сам ја рекао. И сада вас опет молим нађите те чауре, дајте ДНК, узмите ми шта хоћете, ја не знам како да докажем више то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може ДНК да буде на чурама, ваш?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја не знам, дирао сам те чауре, пунио сам пушку, како може бити, како, ја не знам како се налази ДНК, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад смо већ код пушке, Ви сте прошли пут причали како сте Ви своју пушку обележили на један посебан начин. Хоћете да нам кажете како?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, тако је, на два места. Нећу да кажем док не дођем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да кажете, а ко је видео то како сте Ви обележили пушку?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није видео нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео нико?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није видео нико, Сарап Драган је био са мном у соби, али он то није видео. Ја нисам ни хтео да неко види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и хтела да Вас питам, ко је био са Вама у соби?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сарап Драган цело време је био са мном у соби. Значи од првог до задњег дана Сарап Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким је био у соби Медић?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Медић Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган, да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја стварно не знам са ким је био у соби, стварно не знам, ја сам био горе на спрату, не знам да ли на другом, трећем, а они су били доле у приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте рекли да сте били на првом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је рекао сведок заштићени госпођо, ја сам био можда први, други, нема везе, али углавном у приземљу не, а он је рекао да сам ја био у приземљу. У приземљу јесте то се може проверити и дан данас у хотелу тамо да се оде, у приземље кад се уђе у хотел са леве стране доле имају собе, прва, друга не знам трећа соба, ту је чишћено то конзервирано оружје, нисмо имали са чим да чистимо па смо потапали у каду, упропастили смо тамо људима све то, замазали, а у тим собама нико није живео, тамо нико није спавао од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приземљу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, ко што је рекао да је дошао код мене у собу, он није био код мене у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нити сам ја њега звао посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нама је свима речено да је оружје стигло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте делили, у својој соби сте дели оружје?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма не, како у својој соби, кажем вам где смо у тој првој соби у хотел лево, сви смо били вани, и речено је дели се оружје, био је Тутинац рекао да се сутра иде за Подујево, пренешено нам је да делимо оружје, сви смо ми то знали, нико није сведока П1 био и оно што он прича оне глупости, да сам ја њега вређао на националној основи и шта ја знам, то човек све измишља и мотив сам вам рекао, ви нисте хтели да проверите. Ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас не питам то, ја Вас само питам прошли пут сте рекли да је Вас позвао Срђан Манојловић, да сте Ви добили један сандук са пушкама, и да сте Ви то поделили тој групи војника?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, за своје одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у свом одељењу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте били да сте то обављали на првом спрату, у својој соби, а сада нам кажете да сте били на трећем спрату па Вас ја питам да ли сте Ви то пењали горе то оружје?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не,не на првом спрату. Не, не, не верујем да сам рекао на првом спрату, не, у приземљу је оружје чишћено и дељено, ја сам узео за своје одељење, неко је узео сам за себе пушку, неко је узео можда за друго одељење, како је ко наилазио тако је и узимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи је ли тачно то да сте Ви добили један сандук?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте делили са списком?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно, то је тачно, дао сам Срђану Манојловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда је неко узео неко друго, неко узео сам, шта то онда причате? Значи да ли сте Ви добили сандук са пушкама за ваше одељење?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За моје одељење вам говорим, нас је било 120-130, ја сам за своје одељење узео, иако нисам имао тада 10 људи, можда је остало две, три пушке те вишка, ал то се очистило за људе који су дошли у току ноћи, који су се прикључили па је то оружје дато њима, е сада да ли је то писано ја не знам, те пушке њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте делили то оружје, то Вас питам?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја где сам делио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ту у соби давао пушку овом оном, узео, све почистио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој соби?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Првој тој соби, кажем прва, друга, трећа соба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то није соба у којој сте Ви спавали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, ја сам спавао кажем ишао сам лифтом горе сад не знам на памет, дал можда други или трећи спрат, не знам, ту сам спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Сарапом?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сарап Драган био са мном у соби цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је био, је ли знате какав је био распоред других људи по собама?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рецимо само питам за Медић Драгана?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам стварно где је Медић Драган, знам да је Боцо спавао чим се уђе у хотел у приземљу са десне стране, ту је била и канцеларија. Да ли је ту био и Манојловић у истом том ходнику када се уђе у приземље десно па на крају са леве стране ту је био као неки магацин наш, нека опрема је ту била. Ту је тај Кинто или како се зове, тај магационер што је био, сад не знам стварно где је ко спавао, ја нисам ишао по собама, ми само преспавамо и ходали смо ту, цео дан смо били по Пролом Бањи, тамо по кафићима тим, ходали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, тад кад сте дошли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па та два, три дана ту док смо чекали да се крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам кажите кад сте по том Вашем мишљењу дошли, а кад сте кренули за Подујево, колико је то све времена рецимо у односу на почетак бомбардовања и проглашење ратног стања?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не могу да се сетим али значи то кад је почело бомбардовање ми смо кренули, сад кад смо ми тамо дошли, да ли смо били три, четири дана, ја кажем мени се то чинило дуже, а можда није, можда ја грешим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање је почело 24. марта увече?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овим подацима догађај у Подујеву је био 28.марта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били то на пример прво вече када је било бомбардовање, код своје куће?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја мислим да јесам био, прво вече да сам био кући, да је бомбардовање, не могу се сад сјетити, то стварно не могу да се сјетим сад тачно кад смо, али тај датум није он споран мислим, ја сам само рекао ради тога камиона са оружјем, ако је тај датум који тамо стоји онда није у реду, како да је дошао камион не знам тог датума и након три дана дели то оружје, тај камион је стајао са оружјем испред Пролом Бање три дана, сигурно то знам сто посто, јер сам га ја довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте по Вашој процени били у Пролом Бањи пре поласка?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу се сјетити стварно, пар дана смо били сад колико не знам, не знам када је ова друга група дошла са аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате шта је рекао Срђан Манојловић, који је био заменик команданта?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма он је све лагао, све сам ја чуо шта је рекао, да је дошао камион, да је делио то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него у погледу времена, у погледу времена шта је рекао Срђан Манојловић, па шта су рекли ови други сведоци?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да су били, око три дана да смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нешто овако, 26-ог стигнете негде око подне.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ми смо ујутру дошли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде између 10 и 12.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, који дан?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пре подне смо реко дошли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, око 10-12 пре подне 26.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ноћ односно вече 27. добијате оружје, чистите га, чистите га и онда седнете у аутобусе и ујутру у зору крећете у Подујево. А Тутинац долази 27. увече.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е, сутрадан смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту буде и онда кренете те ноћи и целу ноћ чистите пушке.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је било?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, само не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тачан тај датум?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам датуме сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи цео тај 27. сте ту, ту ноћ чистите пушке, 28. ујутру крећете, а 26. сте стигли по речима Срђана Манојловића између 10 и 12 пре подне.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Могуће да је то, могуће да је то све тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту ноћ пре тога сте путовали па сте не знам ишли у Шид, па Нови Сад, па задуживали униформе и остало?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све је то тако, могуће да је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је то тако?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, само кажем Вам оружје, камион није дошао онако како пише него сам га ја лично возио, ја не знам што би реко, да лажем, не видим ту разлога возио камион, није возио камион, значи не би то лагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то сам хтела да Вас питам, што је то важно знате ко је возио камион и то, што?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је, датум је мени је то било око тог датума само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад смо видели овај датум.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту није било неке дилеме, овако, углавном сви тако причају.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро, него ако је камион дошао три дана после, како онда, немогуће тај датум, сад ради тог датума, ово све овако у реду ништа ту нема, то је тако па је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та група која је дошла кажете те ноћи што сте ви за њих чистили оружје, јесте Ви њих видели па сте заједно пошли у Подујево или су они дошли па су?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Дошли су у Пролом Бању. Дошао је још један аутобус људи, ту у Пролом Бању дошли и сутрадан смо ишли сви из Пролом Бање за Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је дошао Кинез?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кинез уопште није био тамо са нама, зато вам и кажем цело време, зовите тог човека да сведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кинез уопште није био?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па јесте, али не у Подујеву, Кинез је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него на другом терену?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, он је дошао у Пролом Бању, али после Подујева пар дана, он је дошао, нека њих три, четири су дошли ја не знам стварно сад да лажем да ту кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима што сте причали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је причао неко други, ја нисам то причао, можда и јесам не сећам се. Они су дошли неким таксијем, то знам да је дошао Кинез и још нека два, три момка с њим из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то колима?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али они нису били у Подујеву када је то било у Подујеву, они људи нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него после тога у Пролом Бањи?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После можда три, четири дана су дошли у Пролом Бању и после тога смо ми отишли из Пролом Бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада којим активностима сте се бавили за то време пре него што су почеле да се деле пушке?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ничим право да вам кажем, оно што сам причао и онда шишали се, бријали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас шишао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу да се, не, ошишао сам се, ја сам се обријао кући и ошишао се шта знам мало дуже него сада, само ме тамо неко шишао оно машиницом ручном оном, сад се не могу сјетити ко, однекуд неко је донео машиницу ону ручну што шиша и ошишао ме у ходнику у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обријали сте се код куће пре поласка.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Код куће сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко Вас је дошишао што би рекли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кад сте стигли да идете у кафиће, мислим где су тамо кафићи?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је Пролом Бања, ту су радње, туда смо ми шетали по том насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је насељено место је ли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Насељено, нема ту нешто пуно кућа, то је неко туристичко нешто, ту смо ми знам да сам после ишао и цркву, има црква тамо где је Цар Лазар војску причестио, шта је то било немам појма и тамо смо ми ишли пешке, ходали, ја не знам, зато ми то чудно, све кратко нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас и питам како сте стигли да идете и кафиће и у цркву и све то?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ишли смо, не знам, ишли смо и јести ја сам рекао, ту има кад се изађе из хотела, и крене се вамо према том главном путу десно има ресторанеки држи човек, ту смо ишли јести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли да је било после Подујева, тај ресторан?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па можда је било и прије ја не сећам се сада шта је било и како смо били, ја знам да смо ту јели, можда и пре Подујева и после, не знам стварно, негде смо јели сад не знам. Ја нисам те добио што они кажу неке нареске, ми смо ишли ту у ресторану и јели, не знам неки је сведок рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само, опет сад то нисам разумела, ако можете мало спорије. Не знате углавном да ли сте јели у том ресторану пре или после је ли тако?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Знам да сам јео сто посто сам јео, знам и газду кад би видио препознао би га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да Вас питам. Кога?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Газду тог ресторана, и он је био са нама човек тамо, кувао нам, ко је ту њему доносио храну да нам дели ја не знам стварно, да ли је то милиција организовала, МУП, војска, да ли неко, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам да Вас питам, сећате се овде када су били Томић и још неки сведоци који кажу да, па на крају и оптужени Шолаја, који каже да за то време су старији борци, они који су имали искуство, ове млађе подучавали неким правилима ратовања, је ли било тога или није било?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па слушајте, то нешто није било то тако изражено, то је Стопарић Горан, у хотелу, у ходнику тамо има нека као ТВ сала неке фотеле, столице, шта знам шта је било, он је ту неку групу ту што су као хтели да буду извиђачи ти његови, он је са њима ту показивао како се улази у собе и шта ја знам то, шта је он њима ту радио, ја нисам био ту са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја оптужени каже да је научио.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта је научио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рукује, да је тамо научио да рукује пушком, да он пре тога није знао јер је био млад?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е то ја не знам, не знам стварно, могуће ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све за те обуке, то Ви не знате значи само овако из прича?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам видео у пролазу тамо да прескачу по ходнику, нешто тамо преврћу се, раде, али шта не знам то кажем то је Стопарић Горан, он је ту неку обуку, да ли Шићо са њим, али Стопарић знам да је сто посто и то неких пар момака је било, можда да не кажем више, можда је било пет до десет, ја не знам. А остали нису нико, шетали напољу, ходали ту испред хотела има базен неки затворени, има теретана нека, има ту смо били. Сад обуке те није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте стигли да идете у базен и теретану све пре поласка?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па купао сам се у том базену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, та два дана?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па тада кад сам био, па ја сам вам одмах говорио сведок што прича да лаже, чим се изађе из Пролом Бање је

хотел, овај базен, оно што је он говорио да нема ништа, ту је базен не можеш да не видиш базен, затворени велики базен има и теретана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас то сте успели све пре поласка у Подујево да радите или после?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па вероватно и пре и после. Ишли смо ту кажем у базен, има теретана, нисмо ми то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим ја сад само то у смислу времена. Знате шта мени није јасно шта би хтела да ми објасните, како је могуће да крећете кажете идемо да бранимо државу, почео је рат, почео је напад и тако даље, дођете задужујете униформе, дође цела јединица, и кажете онда ми чекамо да се подели оружје, чекамо кад ћемо да кренемо, скроз смо у том неком овако у једној, озбиљним размишљањима како ћемо да се боримо, онда за то време опуштено идете у кафиће и купате се у базену, ето то те две ствари су ми овако то ако можете да ми објасните?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је све тако било, ја сам и онда рекао мени, прво било ми је неугодно, добили смо опасаче, футроле за пиштоље, за лисице, шта знам и шетамо, немам пиштољ, немам ништа, све је стајало, мислим да је то све у том камиону и да ће нам дати, ми то нисмо ништа добили, каква смо ми милиција, шта смо ми. Неко је можда, можда неко се бојао да да, зашто није, него тек кад су нас упутили са територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам кажем, то тако размишљате, то тако размишљате. Извините што смо Вас прекинули, добро.

За овим се констатује да на претрес приступа и адвокат Влада Петровић, други бранилац оптуженог Ђукић Жељка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ту смо код тог да се Ви питате зашто све то није подељено, а са друге стране тако се опуштено крећете по базенима, кафићим и то, и да имате времена?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није ту било никаквих борбених дејстава, није ту било ништа, ту где смо ми били, само смо се оно бојали ноћу да не би можда бомбардовала авијација, да не би гађали хотел тај и то је било све, ништа ми нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то све задужили од тих униформи, делова униформе, и целе те опреме пошто сад први пут чујем за лисице, на пример?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добили смо опасаче, оне добили футроле, не лисице, футроле за лисице, све футроле које те следују ми смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А од лисица, ових како се зове пиштоља, то ништа нисмо добили, само смо имали значи футроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта све футроле?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За лисице и за пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За лисице и за пиштољ?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, али нисмо добили, то оружје нисмо добили, никада га нисмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили две униформе?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам добио две, јер сам ишао у магацин није било униформе за мене на томе стадиону па онда су ми дали, био је тај Мргуд Милановић тамо и рекао као неком шоферу да ме одвезе у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте делили пушке, шта сте онда све делили, јесте делили пиштоље и лисице?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ножеве?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Никад то нисмо добили, не. Не, никад то нисмо добили, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ножеве?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ножеве да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ножеве сте сви добили?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па од аутоматске пушке онај нож који њу следује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И РАП са четири оквира и пети у пушку и прибор за чишћење и та техничка књижица од те пушке и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам хтела да Вас питам то је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А пиштоље нисмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштоље нисте?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ни лисице, нисмо само смо кажем добили футроле као што имају ови на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има та пушка, какав је то нож?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па нож на аутоматску пушку што иде горе што се качи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми какав је, ја не знам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па метални нож са тврдом пластичном корицом, може да служи као маказе да пресече жицу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је дужине?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштрица које је дужине, а које је дужине рукохват?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Оштрица шта ја знам сад на памет, можда неких 15-так центиметара, да ли је 10 дршка тако отприлике негде, не знам сад на памет тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дршка 10-так ово 15?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако отприлике, са једне стране нарезано онако да можете сећи да не кажем нешто од жице, шта ја знам шта, војни нож класични што носи пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо, не морате баш, прошли пут смо разумели да сте понели своју, своје личне ствари, свој веш.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, и то је била колика торба?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па обична војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту ставили ту униформу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Обична војна, транспортна врећа то се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било прошли пута да ли сте понели да ли нисте па Вас је ту мало и тужилац питао, зато питам ту сте кажете имали личне ствари, ту сте ставили ту униформу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, имао сам две униформе сам добио. Па ја не знам сада, ја имам можда и кући и дан данас те две униформе. Можда су исцепане, радио сам, орао њиве у њима, сад да ли то има, нема, значи немам шта да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте морали да их вратите?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е гледајте сада кад смо се ми вратили са тог терена нешто је било неко је злоупотребио негде униформу, нешто су урадили, заустављали саобраћај не знам негде то што је било и онда је дошао Срђан Манојловић да се покупе униформе, међутим није од свију купио униформе, ти неки за које је он сматрао да треба да узме, узео је и после тога брзо се ишло на други терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај, ја Вас сад опет се враћам на тај нож, тај нож где он стоји?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми онако просто што би рекли.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па на каиш стави се нож, има футролу своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стави се нож на каиш или футролу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Може да се носи, има футрола та, те његове корице то му је уједно и футрола и служи да се праве маказе од тога, он стоји, има закачи се на копчу на каиш, а може исто тако да се качи на борбени прслук, има исто ту једна копча он се стави, закрене се и стоји овде. Не знам како да вам објасним, на борбеном прслуку постоји једна копча овде и овде доле има једна као манџетна што се закачи, и он се стави и закључа се горњи део футроле, а доле око дршке се стави та манџета та на нитну и закачи се и он ту стоји. Када имате потребе извучете га ставите га на пушку, као бајонет, то је бајонет у ствари, војни нож или бајонет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то разумем после кад се стави на пушку, него пре тога питам како се држи, је ли он у неком као омоту, као у некој корици?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У пластичној футроли, тврда пластика доле лим има метални један ојачани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас то питам?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут, на прошлом суђењу, па у неку руку и на суђењу Цвјетан Саша, да сад ово не остане енигма зашто Вас питам, испало је да је само Цвјетан Саша имао тај нож бодез за који је он овде објашњавао да га је добио као трофеј у неку руку, од Аркана и тако даље, и онда смо остали у том неком уверењу да је само он имао нож. Међутим, колико овако неко уопште знање нам каже и други војници су морали да имају нож тај што се стави на пушку.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сваки војник је добио нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато питам како изгледа?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сваки војник је носио нож, само његово се спомиње с другим неким ножем ту на суђењу, не с тим, сад ја не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвјетан Саша описује, то је било карактеристично због оног ножа на бедру, то је посебно ношење, је ли тако?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: То није тај нож, ја не знам сад како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви носили нож, да ли ту на прслуку, на тим горе, што кажете деловима?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Већином сам га носио ту на прслуку кад сам га носио, не знам да ли сам га и носио, кад га носим носим га ту, а сад не сећам се уопште, можда сам носио, можда нисам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћу да Вас питам још нешто? Ко је понео фотоапарат?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам стварно, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се сликали?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Пролом Бањи, кад смо стигли тих пар дана смо се сликали, после се нисмо ни сликали, кад смо отишли из Пролом Бање, ја не знам, после другог терена немамо слике, да ли је тај ишао на други терен, онај који је носио апарат, појма немам, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Јсно је да сте Ви били само у Пролом Бањи, да сте сликали тамо, показујете, видећемо после слике, Ви, Смиљић, Томић, Ковачевић.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Рисовић покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рисовић покојни на тој слици. Е сад мене само, кажем, то мислим ја то, мислим да ми нисте баш то објаснили како сте стигли то да будете у том, у тим једним патриотским осећањима, да чекате да кренете у борбу и да добијете оружје и дошли сте ту да се борите, почело је бомбардовање, а с друге стране да идете у кафиће, пливате, сликате се и то је једна овако.

АДВ. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Судија, извињавам се ако могу, извињавам се молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не можете за сад. Само то питам, питам због фотографија?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није то буквално пливати, сликати се и шта ја знам, ми смо били опушени тамо, нисмо имали оружје, нисмо имали ништа, шетали, чекали да нас задуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам због фотографија када сте се сликали?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то чим смо дошли тај дан, други дан, не знам, уопште не знам ко је сликао, ко ми је слике дао, давно је то било, ја бих волео да има још тих слика да се виде неке ту ствари ко је ту био још, али немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми после овог догађаја шта сте радили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После ког догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када сте враћени после Подујева у Пролом Бању, шта сте радили, чиме сте се бавили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Исто ту ништа, били пар дана, чекали шта ће с нама бити, дошло наређење да идемо, дошли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то дана било?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После тога у Подујеву? Не знам, то стварно не могу да тврдим, ја гледам неко каже шест, седам дана, неко оволко, ја не знам, стварно не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки кажу чак и више, зато Вас питам?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не верујем, Ви имате тај платни списак ту, тачно имате датум кад смо ми отишли, докле је тај први терен трајао и онда можете видети тачног датума од тог догађаја у Подујево до то кад је прекид тог првог терена, тачно имате кад смо отишли, нема потребе причати 20 дана, 15, 3, 5 тачно знате колико је, ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, Ви сте рекли да по Вашем мишљењу тада када сте се вратили у Пролом Бању нико није ништа овако испитивао поводом тог догађаја итд., а неки други су овде сведоци рекли да су ту чак долазили неки људи из неких служби, да се то истраживало шта је било и тако?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Гледајте, са мном нико ништа није причао нити с неким да ја знам да је причао. Јесте возило неко полицијско долазило код Боце тамо, али ја сам мислио да је то уобичајено да неко њему долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није поводом овога?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја не знам због чега су долазили, долазили су тамо с њим причали, шта су причали, можда су били два, три пута, једном, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то се вас припадника то се није односило на вас.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја сам мислио ко зна зашто њега неко тражи ради нашег ангажовања ово и оно, стварно не знам због чега су долазили, неко јесте долазио с возилом баш службеним полицијско али не знам сада шта су они причали нити нас ко звао да ми присуствујемо разговору, нити нам је шта речено ништа о том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају Вас нико није звао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, и не знам да ли је некога, било кога да је неко био присутан од тих припадника да ми је рекао после да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том смислу шта сте радили за то време после у Пролом Бањи?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Спавали, шетали се исто као и ово, ишли на тај базен, ту је терена, ко је шта хтео, трчали, има спортско игралиште неко, неко ће трчати, фискултуру и то зезали се, фудбал играли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сведок «П-1» што он каже «нисмо могли да излазимо из собе итд., то нисмо смели слободно да се крећемо», онда ови други сведоци што кажу ту је неко долазио и истраживао то. Смели сте нормално да излазите из соба?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо, нисмо били у логору, ни у затвору, били слободни, опуштено, не знам како Ви уопште прихватате тог сведока, те његове лажи мисли ја не знам, Ви како год хоћете. Дошли смо, ми смо као нека полиција, дошли тамо, не разумем то његово уопште шта он говори и чува нас полиција. Од кога нас чува полиција, ја и не знам да тамо постоји станица полиције и то што он каже да је била полиција, ја не знам зашто Ви то не проверите, то је преко пута тај базен, нема ту полиције, никакве кућице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да, ја не знам, Ви можете то проверити, мучите ме, три године ми судите, зашто не проверите то што Вам говори и то двориште што је нацртано, није тако, не изгледа то двориште, нема те мале куће кад се уђе с улице, одакле он каже да су цивили изведени. Ја Вам кажем одведите ме тамо, одвешћу вас на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад причате о овом дворишту у Подујеву?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не, причам о свему, тако дошло ми да причам, човек све лаже, ја Вам кажем лаже, ал не могу да докажем кад Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда што се тиче тог дворишта и тог изгледа, сећате се да смо гледали онај филм који је направљен накнадно?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онај филм Вама показује да сам ја у праву, али нисте ми дали да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам хтела да Вас питам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па видећете да је ту кућа, која амфор улаз види се, има ауто стоји на оној слици где је ушао кроз тај амфор и ту где је ушао ту је кућа катница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо издвојили оно сећате се кад смо гледали тај филм па смо издвојили ону једну фотографију.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Замрзнуту она нешто као, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донели смо сад ту фотографију да погледате и да видите је ли то то.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мислим, ја знам ту фотографију на памет, мислим знам све, нема, то је тачно то, али погледајте први део дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево даћу Вам ту да видите, у ствари хоћемо да ставимо на документ камеру или то браниоци може? Да ставимо онда на документ камеру.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда имам ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате ту међу својим стварима онда узмите. Да ли режија може да стави на документ камеру слику, односно на мониторе слику са документ камере?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате Ви ту слику, али да могу сви да прате. Имате Ви, немате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја бих морао доћи ту вама показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, то сам хтела да Вас питам, ако можете одавде.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам колико ћете видите, баш бих морао лично Вама па ћу онда на камери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него хоће и Ваши браниоци да виде, хоће и тужилац, зато сам мислила да приђете овде документ камери па да видите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу Вама то, не могу вам овако, мало је, то је ситно, то се види детаљ само, разумете, па ћу Вам показати Вама лично, онда ћу свима да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ајде понесите онда ту своју слику. Можете, изволите. Само чекајте да то, после ћемо то да издиктирамо. Мораћете

овде. Тако сада сви виде. Ајде, ајде прођите. Док Ви пролазите, унећемо ово у записник.

За овим се на документ камеру ставља фотографија која је издвојена из видео снимка ВВС-а – документарног филма, па оптужени прилази документ камери и показује на фотографији двориште, распоред кућа и објеката у дворишту и како је тачна његова одбрана у погледу распореда ових објеката и како је све исто онако како је причао.

Изволите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово је амфор о коме се стално говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно показујте оловком и онда се све то види.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево можете видети. Јел видите ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ако боље погледате ту видите кров бели од аута се види, ево га овде. Не знам да ли можете да видите, ево види се одавде бели кров десно у ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је тај амфор што говорим да ауто пролази, улази, ту је ауто, то је значи те ширине да може ауто проћи и гледајте тренутно како је ушао у двориште, како је ушао с улице скренуо полулево, кад ви гледате одавде десно и он је стајао испред те куће која је идентична овој с леве стране у продужетку као на кључ, ово што се види овде и ту нема никакве мале куће те што тај сведок говори, у том дворишту, нема бедема, нема ничега ту што је он причао. Он је измислио двориште комплетно, можда је он био у том дворишту и из тог дворишта гледао цивиле, па реко да сам ја. Видите ову кућу овде с ове стране, то је значи ова кућа овако стоји овде до улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ништа се није то евидентирало. Све сте без микрофона.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам ја кад нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После ћете то обележити, после ћете то да уцртате и онда ћемо тако да имамо.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видите Ви сад овај кров овде, ове куће овде како стоје ове, е ту је непосредно испред тих кућа је улица и ту се скреће и овде се, како се зове, амфор улази и ту се прође испод куће, десно је кућа ова како видите повезана с том кућом, тако идентично и са леве стране кућа спратна повезана с том кућом, можда је само мало краћа и овде од ове куће ту је била жичана ограда што сам причао и ту негде где

је тај бели ауто ту би требала бити та мала шупица и ја ово овамо нисам ни видео тада, нити сам ни одлазио, нити сам могао да видим, а то двориште ту, то бедеме што је он нацртао вама то не постоји. Ја вам кажем одведите ме тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово двориште сам овом сателитском антенном, јесте ли Ви били ту, разумете, и ову кућу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не. Ево видите где тај ауто бели стоји, значи Ви сад како гледате од тог аута десно пред том кућом се попео Сарап Драган горе на ту терасу, ту сам био, овамо нисам крочио ногом нигде, и ту има и та шупа, има жичана ограда и та жичана ограда није срушена на земљи да се она не види, то је само онако олабављена жица и на једном месту просечена крај те шупе куда се пролазило, и одатле су ти цивили доведени и то су вам и сами цивили рекли да нису они овде нађени и да нису одавде изведени, него да су из улице тамо Ивана Косанчића, како се зове, не знам ни ја, то је овамо с ове стране, кроз негде, по оним папирима сам видео, ово нема везе с лицем места, кажем вам сто посто, не с лицем места него с тим што је сведок «П-1» нацртао. Овде у овом дворишту госпођо не постоје два излаза, нема излаз где је Жути сакрио се с руком и изашао, тај излаз не постоји, само овде овај улаз има где ауто пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде пратите сада како ћемо ово да издиктирамо, како ћу ја ово да издиктирам.

Показује да кућу, двориште, сателитску антену и све што је на фотографији, он уопште није видео и у том дворишту није био, али.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У овом делу дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Али да се са десне стране на горњем делу фотографије види кров белог аутомобила, да се заправо ту налази пролаз – амфор кроз који је он прошао и жичана ограда, тако да је заправо ту оно двориште у коме је он био, кућа у коју се попео Сарап Драган и читаво оно место о коме је причао.

Је ли то тако отприлике?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако како сам ја сада издиктирала, то је то што сте рекли?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, та се кућа не види, паралелно с овом с десне стране на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Па се за овим оптуженом НАЛАЖЕ да заокружи и знаком «Х» обележи тај аутомобил одакле је почео да објашњава у ком се делу налазио.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па види се тај бели кров.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележите, заокружите и ставите знак «Х».

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево па не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам треба нека оловка, дајте да видимо. Сада можете да се вратите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ето то је, да оставим ово Вама или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да се вратите, оставићете нам овде.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хоћу ли ја добити другу неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете другу, фотокопираћемо Вам. Значи, добићете другу фотографију, сад то за неко кратко време. Дакле, ово двориште, које смо сада видели, које смо издвојили из онога филма, оно двориште где су фотографисана тела која су пронађена приликом вршења увиђаја, Ви то нисте видели и ту уопште нисте били?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја тела видео нисам и не знам где су стрељани ти цивили, али то је двориште, ту где тај ауто стоји ту су заустављени непосредно пре него што су изашли напоље, кад сам рекао да се пусте и изашао ван и говорим вам о томе дворишту. Да ли су они ту враћени после у то двориште, могуће, отприлике су ту враћени, али то где су они одведени после даље, не. Да су изведени из тога дворишта не, они су доведени и сами вам објашњавају, једини сведок «П-1» говори и Ви сте то тако прихватили. Дозволите, некако омогућите да одемо тамо, ја се не бојим, ништа нисам урадио, нисам крив ни за шта, показашу вам то како изгледа. Нема бедема тог што је он цртао код тих кућа неких, јер то је као склоп кућа, само ова кућа је на граници, нема иза ње бедем никакав, иза ове куће нема бедем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја разумем Ваш предлог али сами оштећени који су били овде кажу да се унеколико изменило то место, обзиром да су они ту и зидали, итд.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа се није госпођо изменило, изменила се ова кућа, та сателитска антена, можда да ли је била, није, али ово предњи део дворишта где сам био, ово где је тај амфор куд је прошао ауто, ова кућа с десне и с леве стране није се то изменило, то су старе куће, то су спратнице куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ову кућу уопште нисте видели, ову где су они ту нагурани на тај зид где су стрељани, где су нађена тела?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, нисам могао да видим, ја сам рекао да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни могли да видите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам ни могао да видим, кажем Вам има и на слици види неко дрвеће и то сам ја нацртао на овој скици, било је неко дрвеће, била је нека шупица, а та шупица је сад по мом сећању ту негде баш где тај ауто бели стоји, можда је ту негде испред њега, није то нека велика шупа кажем, можда је два са три нека шупа, висине дал два метра, не знам ни за чега је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На овај начин сте почели и причу о томе зашто сведок «П-1» прича да сте Ви то урадили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам Вама рекао, Ви мени не верујете, ја не знам шта да понављам сто пута. Сукоб имам с њима од 1996. године, све сам Вам то објашњавао, ја не знам зашто нисте проверили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваш брат Ђукић Младен?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, пре сам имао ја сукоб са Чанчаревић Младеном, са Чанчаревић Миленком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али зашто би сведок «П-1» се Вама светио за нешто што је заправо између Вас и Чанчаревића?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Дозволите ми да објасним само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то њега сад интересује, то није његов проблем.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви мени дозволите, ја ћу Вама објаснити, ја сам то и причао онда. 1996. године, тада је то што је и Боцо овде објашњавао, мени је речено да исечем један део шуме и да људи који ће да напусте тадашњу Крајину да ће ићи у Србију да се види да се нешто подели да се да пар хиљада марака да купе људи плац, кућу, ко шта може, али ми нисмо то урадили, нисмо стигли сећи. Тад је дошао Чанчаревић Миленко да тражи неки рекет, он се дан-данас таквим пословима бави, он је познат у Новом Саду и он је тражио рекет за њега и неких његових девет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заштиту, то сте све причали?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, све је то истина, после су дигли један камион ту у ваздух, после су дошли, напали на мене, човек је један погинуо, рекао сам Вам, два, три су била рањена и сам Чанчаревић Миленко је био рањен. Заштићени сведок «П-1» ради за господина Чанчаревића као његов телохранитељ тамо у обезбеђењу, 1996. године, мај-јуни месец ја сам отишао у Србију, изашао из Вуковара, мени су брата киднаповали тога од стрица Ђукић Младена и тражили паре да се дају. Стриц је ишао, рекао сам и онда, да ли је био УМПРОФОР, УТИПИФИ, ко је био, ослободили га из тог затвора та полиција и то је затвор био, приватни затвор у дискотеци «Зеус» коју је држао

Чанчаревић Миленко за кога је радио сведок «П-1». Сведок «П-1» је тукао ми брата, мучио, малтретирао и не знам шта су му све радили, он мени то дечко никад није хтео да исприча шта је било, јер ја сам Вама рекао зовите њега питајте шта је тачно се десило и то радио тај Ваш сведок «П-1», све то је он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и зашто би се он сада после свега тога светио Вама на тај начин што каже да сте Ви извршили једно овако тешко кривично дело, зашто би то он радио?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу Вама сад рећи овако, онако сељачки да Вам кажем. Он је човек који је то дело извршио. Суд од почетка, од 1999. године или 2002. године, зна госпођа Кандић то најбоље, говоре се четири имена која су то урадила, међу тим именима је и тај заштићени сведок. Он је био, знате да је депортован, овај побегао у иностранство, исти тај Чанчаревић Миленко му је дао пасош лажни да оде, па се вратио, шта ја знам, пристао да буде заштићени сведок, и сад је он, он мора нешто да да суду ново, као што бих ја сад рекао ја нисам, ја ћу рећи сад не знам Марко, Јанко, Перо и ја заштићени сведок, е тако, шта је дао суду ново, дао је мене који везе немам с тим, а кога да стави кад људи други нема, него баци Ђукића, свеједно смо с њим у завади, а можда му је рекао и тај Чанчаревић да ме трпа, он му је дао и пасош. Цвјетан Саша, вам је рекао овде на суђењу, ја нисам могао госпођо бити са Цвјетаном у контакту никаквом, он је у трећем павиљону у Митровици, ми контакта не можемо имати. Он је Вама рекао да има снимак где сведок «П-1» њему каже да трпају Ђукић Жељка и да то има снимљено, не знам ја на телефону, на чему, а Ви то нисте прихватили. Све што је за мене било Ви нисте ништа прихватили, а је не знам, не могу да се браним. Сведоци знају шта се десило, не смеју да причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога не смеју да причају?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам од кога, од околине, од починиоца тога, не знам од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког тог починиоца?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па нико није дошао овде и рекао ко је пуцао, сви кажу знамо да он није, не знамо ко је. Ја бих волео неко да дође да каже пуцао је тај и тај и да идем кући. Ја сам нападао на сведоке овде да кажу, али сте Ви то рекли да ја то желим да оставим утисак пред Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам онда глупо ми се бранити, што год сам радио, све што сам хтео суду да помогнем да се реши овај злочин, знам човека Сарапа који је гледао тај злочин са те терасе и који је рекао да је гледао и зато сам рекао онда жени снимим тај разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сарап је био овде, он каже да није тачно, «не, ја нисам разговарао са његовом женом, ја сам био само с њом једном у кафићу», тако је рекао Сарап.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, али има снимак, што нисте узели снимак па га присилите да каже. Што не тражите да каже, што га нисте присилили, ја сам сведока довео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да присилим сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не, не разумете ме буквално, довео сам ја сведока који је гледао и који је рекао да је гледао, није Вама рекао, рекао је мени, рекао је мојој жени, снимљено је то где каже, има снимљен где он говор. Да ли је то Ваш глас, јесте, зашто лажете. Ја немам могућност да се одбраним, нико неће рећи шта је било, ја ово нисам урадио, ја кажем све што сам радио у Подујеву тамо нек буде мојој породици, немам везе с тим, осим што сам рекао да се деца пуне, што сам питао ко је то урадио и то сте окренули да сам рекао цинично, ја сам рекао ко је убио ту, децу, ја имам децу и рекао ха, ха, ха, а која би то будала рекла и Ви верујете сведоку «П-1», човеку који је убијао, који је пуцао тамо, који је рекао тада да је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви знате да је он пуцао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па он ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Вама рекао да је пуцао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па је л' сам рекао то у изјави, што сте рекли да је Драган Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно кад је устао у аутобусу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, кад је речено, тужилац, неки сведок је рекао да је устао Драган Медић и рекао, ја не знам можда је и Драган рекао, нисам чуо, ја сам галамио, дерао се, ја сам видео своју децу тада тамо и зато сам рекао да се пуне напоље. Ви мени за то судите сада овде. Толике године се спомињем као неко ко се бунио и сад тај сведок «П1» рекао пуцао Брко. Он и не каже да сам ја пуцао, он и не каже да сам ја пуцао. Ја сам добио 20 година затвора на ону једну реченицу што сте ви рекли да је пуцао Ђукић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте, Вама је то укинато, данас судимо поново.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо, па Ви не знате шта сте Ви мени направили, Ви сте мени уништили живот, породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вама уништила живот.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па пресуда та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да разговарате са мном.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не знам како да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто, зато што онда ја то не схватам тако нешто, ја Вас и не схватам тако нешто да би требало да се узрујавам због

тога, то схватам као део Ваше одбране, али генерално се не прича тако са оним ко Вам суди, значи оно причаћемо fino па ћете да ми кажете који су били команданти водова, који су били команданти одељења да то рашчистимо једном за свагде ако је могуће којих је тих пет, шест људи код Вас?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је рашчишћено, у воду је био Рајко Олујић, Драган Медић, Зоран Вукшић, звани «Жућа» и рекао сам и онда и сада био је да ли командир одељења и да ли је био вод овај како се зове Горан Стопарић, ти извиђачи што су то тренирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко је по колико имао под собом војника?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па имали су по три одељења, сви значи по, шта ја знам, по 25 до 30 људи су имали код себе, можда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па исто је можда имао мање, можда 30-ак, не знам колико је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда малопре кажете 120, 130 људи а ово кад све бројимо, множимо, сабирамо, буде неких 90?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 90 и Стопарићевих 10, 100, па не знам сад, отприлике то је то било. Нису били у воду Боцо и његово обезбеђење, Срђан Манојловић и шта ја знам, има ту још 10, 15 људи који нису били распоређени у водове, тај Кинта магационер, Перо Петрашевић и они нису били ни у једном воду ни одељењу, али улазе у тај број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били командир одељења?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још код Драгана Медића?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Перо Чубра, код Драгана Медића у воду сам био ја, био је Перо Чубра Дмитрић и био је Никола Ковачевић. После кад се ово десило кад смо враћени, постављен сам ја за командира вода, на моје место је дошао Ђорђе Чикин покојни. Ето то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали само, значи у Вашем воду само два одељења?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао сам Перо Чубра, Никица Ковачевић и ја, кад сам ја заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваше место долази Ђорђе Милићевић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Као трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И којих је тих пет, шест људи који су код Вас, је ли опет онда никако не долазимо до тог броја 120, 130, јер ви немате заправо у одељењу 10, па овај други 10, па трећи 10, па је то 30 у целом воду него је то можда мање, али нема везе, којих је тих 5, 6 код Вас?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја не знам, не могу сад да се сетим, знам да Сарап Драган је био сто посто, за њега знам, Божић Синиша «Цици», он је био, да ли је био Смиљић Здравко «Јаје», могуће да је он био, не могу се сад стварно сетити, Ђоко Чикин је био, не могу да се сетим сад ко је све тачно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био покојни Рисовић?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда је и он био код мене, не могу да се сетим стварно, могуће је да је он био, не могу се сад сетити свих имена, ја кажем, ја те људе нисам ни познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је код Вас био «П-1»?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја сам то реко, он је био код мене један дан, кад је сазнао и чуо ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад, значи пре или после?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Пролом Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после Пролом Бање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чим смо дошли на терен оформљени су водови и та, како се зове, одељења, само што је дато да свако себи узме кога хоће као шта ја знам онај ко кога зна, није оно било одређено тај, тај код тог и како је он дошао код мене ја не знам, али Вам кажем он кад је чуо ко сам због тога што је то било, он је тражио да пређе из мог одељења код Пере Чубре у одељење и он је прешао, није он мене питао, питао ме Пера Чубра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је све било пре догађаја у Подујеву?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пре, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте му дали оружје или не?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Право да Вам кажем не сећам се стварно, не сећам, и ако сам му дао нисам узимао личну карту, нити сам записивао ничији број личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само име, презиме и број пушке?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Број, име, презиме и број пушке, чак за неке и надимак, пошто је ишло на брзину, рецимо, шта ја знам Чубра, напишем Чубра ако сам њему дао, мислим пример говорим, Ђоко «Чикин», Ђоко, нисам имена писао све и тај папир сам дао Срђану Манојловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ако ми кажете да је знао Сарап Драган.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да не зна, ако ми кажете да још неки други људи знају ко је пуцао, ко су још ти други људи који су то видели, гледали одозго и тако даље? Сарап каже, да ли се Ви сећате да Ви кажете «ја после њега видим, приђем му и видим он плаче, да му иду сузе».

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, али није то тако написано, плаче, није да је плакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не плаче него.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Него да је био уплакан, јесте, тамо пише, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био уплакан, је ли тако, растужен, и Ви кажете шта је било, он каже ма пусти и тако, неће да каже.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте, све је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он овде каже друго. Како је то могуће?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ево како је могуће. Ја не знам то шта је могуће, зашто је он то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате колико пута смо га звали, тражили, сећате се како је он тек на крају дошао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Због тога што смо га толико пута и звали, зато сам и рекао жени да то снимим, да оде да га пита шта је било, нека каже све како је било и он је то рекао. Он на суду неће да каже, видели сте и сами да је прихватио да буде заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он је био прихватио оно да буде као заштићени сведок, шта је прихватио, Сарап Драган, он је прихватио да буде у овом поступку сведок заштићени, шта је прихватио ја не знам, нудили сте му заштиту, ко му нудио, Ви сте му нудили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, зато што је он рекао да му прете, да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И он је дошао и рекао је шалио сам се и Ви сте њега тако пустили, што га нисте напали да каже шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га нападнем?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се истине не бојим. Па ја Вам кажем ја се истине не бојим, ја то нисам урадио, Ви можете да судите, радити шта хоћете, немам везе с тим, осим што сам се после тога бунио, зашто се човек боји, он је хтео да буде сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али зашто се боји?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда га је неко звао и рекао му пази шта радиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате шта он каже «моја жена је на значајном месту, има функцију неку у.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Тако је у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини и онда ја због тога нисам хтео да изађем да се то види, то је карактеристично презиме, упечатљиво и онда да сад то излази, ја сам сведок за ратни злочин».

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да компромитујем жену, буквално је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А жену, јесте компромитује која је функционер у општини.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па знате шта сам ја на то рекао исто, јер је за мене компромитујуће, да ли се сећате, ја сам њега то питао па сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је то још по Вама видео а нама овде није хтео да каже?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја сам рекао за њега знам сто посто да је видео, за њега знам сто посто. Стопарић Горан је причао, оно нису били никакви састанци што сте Ви тамо навели, никакви састанци, него су они знали да сам се ја против тога бунио и да сам био против тога што је то урађено. Они су долазили код мене да ја будем сведок у томе, да будем ја заштићени сведок. Стопарић Горан је долазио код мене кући и то говорио и да је он с госпођом Наташом Кандић као неки договор направио дал ћу ја да кажем. Ја сам њему рекао хоћу, рећи ћу, ако ти кажеш истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је Стопарић рекао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И није рекао истину, није рекао истину, он је дошао и рекао како је мењао оквире, овамо је мени причао да зна ко је пуцао, овде је дошао и причао ко је мењао оквире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је он то причао Вама.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сви они хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите да ли је могуће да они то Вама причају овако да би остали у неким пријатељским односима?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не госпођо, па сви знају, па цео град зна шта је било, сви знају, то се прича, па као она касета што је изашла, то сви знају, сви знају шта је било и ко је пуцао и шта је радио, неће нико да дође да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево нећете ни Ви?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја сам Вама све рекао шта сам чуо, ја сам рекао да сам чуо за овога, да сам Вама рекао за четворицу за које сам чуо и дође тај човек на суд и неће да потврди и шта ја треба сад да причам више, они су мени сви причали, Никица Ковачевић ми је причао да зна, а зашто је истрчао из тог дворишта, ваљда је видео шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сад и питам ко је то осим Сарап Драгана, ко још зна а није хтео нама да каже?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па Никица, Никола Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никица Ковачевић.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја не тврдим да он зна, претпостављам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је истрчао?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он је истрчао непосредно пре тога, зашто је истрчао, шта је он то видео, шта је њега то натерало да он истрчи из тог

дворишта, исто и Перо Чубра. Перо Чубра данас негира да је био командир одељења, неће да каже јер се боји. Ја сам се с њим зезао, ја Вам кажем сад искрено, ја сам се с њим зезао у Шиду, рекох «хвала богу што си ми одвео тога «П-1» од мене из одељења, рекох не могу одговарати никако шта сте урадили тамо и он то зна, с њим сам се зезао, он се плаши, он се боји, да падају у несвест. Сви све знају неће нико да каже и ја идем на робију и не могу да се одбраним. Тај сведок «П-1» лаже све, ево ви како год хоћете, све лаже човек, не могу се ја одбраним с тим што вичем он лаже, али то је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам, питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа више да Вас питам. Да видимо чланови већа? Немају. Бранилац Ваш је интервенисао госпођа адв. Гордана Божиловић.

АДВ. ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: У оном делу у коме сте га питали за дешавања у Пролом Бањи, више пута сте поновили исто питање шта су радили, па је ли могуће да су радили, сматрам да је то био заиста притисак на окривљеног, јер је он сваки пут потпуно идентично поновио да јесу се купали, ишли у теретану, а то да ли је по Вама патриотски или није, то је просто импресија суда и закључак који ћете вероватно Ви написати у пресуди, али он не може да каже ништа другачије од онога без обзира ако га питате пет или шест пута. То је једна ствар, а друга ствар кад му предочавате исказе неких сведока или пак окривљених, кажете неки су рекли. Кад се предочава нечији исказ сматрам да морате да кажете сведок тај и тај је рекао то и то, сведок тај и тај то и то, а не неки други су рекли, па Вас молим ако будете, ал сад пошто сте већ завршили, више нема шта да предочавате, убудуће ако будете, да наведете ко је шта рекао да би ми могли да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите.

За овим бранилац адв.Гордана Божиловић-Петровић ставља примедбу на то што је председник већа два или три пута оптуженом поставио исто питање и то сматра притиском на оптуженог. Осим тога каже да када суд оптуженог пита на начин «неки сведоци су рекли», то није у реду и није по закону, јер се на тај начин не могу предочавати искази. Председник већа за овим, на овај начин захваљује браниоцу на овом подучавању.

Да ли има сада још питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да сте рекли ова четири имена, ја нисам чуо за читав овај поступак ни данас, а ни прошли пут, која су та четири имена?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисте Ви добро пратили то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, рецимо да нисам добро ни пратио, која су та четири имена?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Медић, Боројевић, «П-1» и Цвјетан Саша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Медић, који?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па један једини који је тамо, Драган, није Слободан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви то знате?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Причало се о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је то причао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Стопарић Горан, рецимо за њега знам сто посто да ми је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а да ли Вам је и Сарап Драган причао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ко? Не, он ми никад није рекао шта је видео, само да је видео шта је, али никог није именовано и никад ми није рекао шта је видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са које терасе је он то видео?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па те што сам сад показивао у тој кући у то двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете поново да нам покажете?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хоћу. Имате ту Ви код себе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, то ћемо на крају.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тамо где је онај ауто паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо на крају да ставимо снимак да ставимо на мониторе и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Значи то је једно питање.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он сад и негира да је био на тој тераси, а био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао је вама да је био али вама није, шта је радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте њега видели да је био на тој тераси?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја га попео на ту терасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пре него што сам изашао напоље и додао му пушку коју је заборавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вас је суд питао да ли има неких измена, Ви сте рекли једино те сателитске антене.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не сећам се ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, то сте рекли али сателитска антена у оном делу дворишта за који Ви тврдите да нисте могли да видите.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја то и кажем да не знам да ли је била, није била, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а Ви кажете то је једина промена могућа, да ово друго није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није тако рекао, није тако рекао, нема везе.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја се не сећам те сателитске антене, то не знам и да је била, ја сам рекао да не знам да је била, немам појма да ли је сад. Онај бедем је тамо нешто ново видим на ономе, поглед је био тамо иза видило се, сад, знам да је било неко дрвеће, а то сам и реко и нацрто на оној скици. Мислим да се оде тамо и видели би и сами да се то и не може видети тај део дворишта, видите да је то заломљено на оној скици та кућа и то где се десило, то се не може ни видети то где сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато Вас ја и питам за те сателитске антене јер оне су те две које се виде су управо у том заломљеном делу, а Ви кажете једино су можда ове антене мењане, а ово остало је исто.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то сам можда рекао овако, реко не знам да ли је исто можда, толике године су прошле, говорио сам о целом дворишту, ја тамо нисам уопште био у том делу дворишта, не знам шта је промењено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако нисте видели да ли су биле сателитске антенте зашто их помињете уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је рекао можда, он је рекао можда. Значи сад само то објасните.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не, ја сам рекао можда, Ви сте питали на оној фотографији тамо, шта ја знам кад је ко ставио сателитску антену, а тамо нисам био, да не знам да је то било, нисам ни улазио даље од те жице ја нисам прешо тамо метар један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Онај први дан у Подујеву, не у Подујеву, у Пролом бањи кад је «П-1» додељен вашем одељењу, јесте Ви имали неки контакт с њим?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Никакав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте њега тада препознали као човека који вам је малтретирао брата?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте га препознали као човека који вам је малтретирао брата?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Никад ја њега нисам препознао, ја њега не знам, него је он рекао Пери Чубри и Никици Фашисти да ли, после чујем ту да је и Цвјетан Саша причао да је тражио неку заштиту од мене. Он је тамо њима причо, ја тог момка и не познам и онда сам чуо после шта се десило, било ми зашто тражи да иде од мене, није ми пријатно као

човеку, војник сад оће да иде од мене, зашто идеш од мене, али ја њега то нисам питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ја то разумео, не знам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, «он вас терети зато што вам је тукао брата».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма не зато што ми туко брата, они се мени свете значи то је нешто од раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вам се то свети, ко је то? Је ли «П-1» или тај?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И он и његов послодавац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што би тај послодавац, какве сад он има везе са «П-1» десет година након тога?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па објаснио је тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се опомиње бранилац адвокат Влада Петровић да не довикује тужиоцу без микрофона.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је било, ви како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, немојте викати.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тај господин Чанчаревић Миленко је дао лажни пасош хрватски господину «П-1» и господину Цветану Саши, то су вам они овде рекли, то ја нисам знао, то су вам они овде рекли, ја не знам то и да је он с тим пасошем побегао, па вероватно му је неки дужник био па му реко сад ајде он да би себе извуко из тога ја сам реко неког мора да убаци новог, шта да да, да дође да прича пуцо је Медић, Боројевић, та четворица што се спомињу и да каже е ти, шта би Ви њему рекли на суду господине тужиоче да ти ћеш бити заштићен сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем да је он рекао «сад кад је дошао он је морао да да нешто ново и онда је дао вас зато што вас зна од раније од тог сукоба» ето тако разумем.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако Вам и говорим и то му је наложио вероватно не би он, ја не верујем да би ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не би ни он него му је наложио Чанчаревић а као услов да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па гледајте, Ви имате изјаве његове господо све што је он причо, мене никад човек није споменуо, што ме није споменуо раније, што ме раније није споменуо. Не спомиње ме ни он, ни Цвјетан, нико ме не спомиње, а Цвјетан је призна дело, тамо је један папир где је Цвјетан призна, он каже пуцо је тај, тај и тај, он не говори Ђукић Жељко да је пуцо. «П-1» спомиње Сашу Цвјетана да је пуцо, што није споменуо

мене да сам пуцо, што ме никад није споменуо, сад се сетио мене, да би одрадио посао за тог свог послодавца и да би му платио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оне шуме што сте секли кажете, чије су то шуме биле?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А какве везе шуме имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добио је.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шума је «Шумарије», «Шумарије» шума, хрватске «Шумарије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, значи он је рекао да је добио да се ратна сирочад и удовице опреме огревом, је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не огревом, да се прода тај један део дрвета и да се да паре, могу вам навести имена ком сам дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу то храстови ту, храстовина?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам да ли били храстови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је сад важно да ли је храст?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а како може неко ко није ништа тамо да вам да нешто да сечете што није његово, то Вас питам?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је било од Републике Српске Крајине, мени је дала «Шумарија Вуковар».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он тамо био па да вам он то да?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ко он?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Медић.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па није ми он дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Медић дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је дао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па он ме упутио да идем у «Шумарију» да се јавим да тражим, ја сам ишо код директора «Шумарије».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико сте ви тога посекли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам, десетак камиона можда, осам, девет, десет, не знам, толко смо стигли, исекли би ми још али нисмо стигли. Секли су ту и други, нисмо само ми секли, да смо секли исекли би све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, то ми је јасно али ако сте посекли десет камиона и не знам са колко људи.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је сад ту овај Чанчаревић хтео да се угради да тражи рекет, од чега, од које суме новца је он тражио рекет?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Од тих дрва што се секу, продају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико то пара вреди па је колико он тражио рекет?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам, он је тражио неке паре, он је мени рекао ко вам је реко за мене и за мојих девет људи неких, ја те људе не

знам, то су људи били ти његови што су побегли у Србију кад је запуцало 1991. у Вуковару, зато нису ишли доле, да су били ратовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шума ми је била преко пута куће, овако одмах преко цесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу то неке велике паре па?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је било, ви сте причали и за те удовице што сте то, знате причали сте то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад причате да сте продавали, значи јел сте ви давали, те удовице и сирочад.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па моро сам да продам да дам, паре, паре, дам њима паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта ћу давати жени дрва, шта да ради жена с дрвима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то сте продавали да би збринули ове удовице и породице погинулих.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је и људи који ће ићи, који морају да оставе своје, па ја сам оставио кућу у Вуковару, ено и дан данас тамо стоји, нико не живи у њој, нити је продана, нити ништа, проверите, а ратни сам профитер, Ви сте ми рекли да сам ратни профитер, а немам стазе у кући у дворишту бетонске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знам кад Вам је рекао, а не верујем да је рекао.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте реко «пси рата», свашта је реко господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама овде рекао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Овде у овој судници, за «Шкорпионе», није реко мени лично госпођо, реко је, кад сам ја реко на основу чега то тврди, Шолаји се кућа руши, мени струју искључују, какве ми паре имамо. Сећа се господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сад сте опет почели да се нервирате.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не, није да се нервирам, ја сам човек искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада да ли има још питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није никад речено, та реч није никад речена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није речено ни «профитери», ни то што Ви кажете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта није речено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви то сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, немојте викати на њега, немојте молим вас да се нервирате, знате како сте се прошли пут изнервирали и онда нисмо могли да радимо, значи сачекајте сад.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу наћи то где је реко и сећам се добро да сам изашо овде и реко «Ако немате ништа друго да ме оптужите с нечим, да докажете да са ја то урадио, не морате ни с тим», па сте онда мало застали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није Вам било пријатно баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада, сачекајте, пустите тужиоца.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер сте видели да се погрешили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада концентришите се сада на ову фазу поступка када ће пуномоћник има неко питање. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само хтела да Вас питам ко све од припадника «Шкорпиона» који су били у Подујеву зна, видео је шта се тамо догађало и причао је по Шиду о томе шта се догађало, ко?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па најмање 30% - 40% људи зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Најмање 30% - 40% људи зна шта је било, а Ви сте с њима причали госпођо, знате боље него ја.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, шта је са Смиљић Здравком?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И он зна.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је са Чубром?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И он зна.

НАТАША КАНДИЋ: Сарап?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зна најбоље, по мом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин знају? Сарап кажете да је видео, а Смиљић и овај Чубра како знају?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сарап зна то зна најбоље. Они су видите ако нису видели ко пуца можда, а можда су и видели, ја сад кажем не могу да се сетим, ја сам и онда реко да ли су изашли непосредно пре пуцњавае или оно кад је почела пуцњава у том моменту, али зашто су они, они су истрчали из тог дворишта. Не они, то је била група можда њих 10-15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сматрате да они знају зато што су истрчали?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Морао је да види ко је ушо у двориште, ко је вратио цивиле, шта се тамо спремало, од чега је он побего. Ја сам био напољу на улици и они су дошли до мене и они су то Вама овде рекли да су дошли код мене, да сам ја био напољу и на крају ја 20 година затвора.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте Ви чули или прочитали у судском спису да је Горан Стопарић рекао да он није видео да је сведок «П-1» пуцао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сведок Стопарић Горан није видео да нико пуца у његовим тим изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је мењао, да није мењао оквир.

НАТАША КАНДИЋ: Да није мењао оквир, да, тачно.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, да ли је човек мењао оквир, није мењао оквир, сад значи нема везе причам, уопште не мора значити да је пуцо, није пуцо. Тај сведок «П-1» мого је променити оквир, није морао променити оквир. Никаква опасност њима није непосредно претила што је морао променити оквир и да иде у неку борбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка микрофону.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он није морао, мислим није имо потребу да мења оквир, он је то урадио што је урадио, изашо, можда је променио на лицу места оквир да овај није видио, можда је променио после у аутобусу, згради, где било, нема то везе мењао оквир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Исто што не мора значити да су ови пуцали али претпоставка чим је мењао оквир ајде пуцо, али не мора ни то значити. Сведок «П-1» је пуцао сто посто, он ми је у аутобусу сам реко ја сам, то сам ја и реко овде, а ви како хоћете и он је имао шљем и панцир, измислио је Вуков Александра који није био, све сам ја то реко, никог нисте хтели звати за сведока да се заштити од мене, имате и ту мотив његов где он цело време на Косову бежи од мене, ја покушавам да га убијем, шаљем Вукшића Зорана и неког Симу специјалца, Симо специјалац пуца, погађа Вукшића, све то је сведок «П-1» испричо, он је оличење истине, човек слаго све, није две реченице реко истине овде. Он је слаго и како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: А кога се они плаше конкретно? Конкретно ко је та особа, која је то група или ко?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу ја то рећи, ја стварно не знам кога се ко плаши, они морају то сами да вама кажу кога се плаше, да је неко зове зове, и мени је породицу неко кад сам био овде да не нападам на сведоке, зашто вршим притисак на сведоке, па су они то протумачили као да нападам сведоке да кажу истину, а суд је протумачио да ја представу овде изводим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Пошто сте чули причу о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вас пита госпођа Кандић кога се плаше ти сведоци?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не могу да знам, не могу ја да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате онда да се плаше?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па они Вама овде кажу да се плаше, па јел су рекли на суђењу да се плаше. Па сви се плаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ваш бранилац то «сви», «нико» и «остало» то не може тако, него мора по имену и презимену. Изволите госпођо Кандић.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекли су неки по именима, рекли су да им се прети, ја не знам коме.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се у Шиду, пошто сте тамо чули ко је шта видео, ко шта зна, шта се причало о томе од кога се то људи плаше, зашто неће да кажу ко је? Је ли има да је у питању ко, командир, бивши командир јединице?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па гледајте, ја не могу да кажем нешто што не знам, све је могуће, ја не могу сад, стварно бих лагао кад бих рекао да јесте. Мене су звали исто кад сам ишо на сведочење, немој имаш, пази ниси луд, пази шта радиш и како радиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је звао?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нико ми се није представио, то Вам је исто реко и овај како се зове, Никола Ковачевић и не знам ко је ту сведочио, да ли је Шићо реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред оно сведочење у поступку Цвјетана?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па раније оно кад је било, «не спомињите шљем, не говорите о задужењу оружја», узмите транскрипте, ја сам први реко да је оружје дељено по бројевима, па сам после изменио, јер ме неко звао и реко «немој спомињати оружје» то сам ја све реко на суђењу. Ви сте били тад присутни тамо, ја сам реко да је оружје дељено и да сам записао и дао па сам после не знам ко ми је реко, није оружје дељено, ја сам изашо на суд после сам променио и реко сам да је оружје дељено, а овде сам дошо и реко истину, све сам реко истину како је било. Ко мени прети, па ја би волио да знам ко мени прети кући, исто би волео да знам, не знам. «Немој нападати на сведоке, немој ово, немој оно», снимак тај што је снимљен да се то не даје, али шта ја да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас неко зове и каже?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не сад, у оном, сад кад је било суђење прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад, да, да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то Вам је речено, па сте Ви рекли да сте проверавали да је моја жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам бога ми одређивала вам заштиту и слала полицију жени и све.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И ништа нису нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја бих још једном питала, само покушајте да се сетите и тих ранијих разговора са свим ове које помињете и Сарап и Смиљић и Томић, да ли је неко од њих помињао неко конкретно име,

конкретну особу, неког човека, неког, да ли је то командир, да ли су то неко из његове околине, да ли је то полиција локална, да ли је то неко?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам госпођо, стварно не желим да лажем нешто да кажем стварно што не знам, не знам ко им прети, они сами говоре то људи овде па ваљда они знају, ако могу да знају, ја не знам. Ја бих волио да знам ко је, ја бих реко, кажем волио бих да знам ко је мени претио, ја бих сад реко, не знам, ја бих волио да знам ко је па да га ја питам зашто прети.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте да сте секли тамо дрва да би неки добили новац од тога, да ли је можда неко од тих припадника «Шкорпиона» од некога добијао неке вредности, неки новац и да ли је неко добио неку кућу, неки камион, нешто?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Станите, ја морам објаснити, ја нисам био припадник јединице «Шкорпиони».

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, то ви знате сви овде и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант боровског батаљона.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Био сам у Борову, ја сам радио значи код себе, чак не ни за боровски батаљон, него тај део где сам ја живео то зову тамо Винковачка цеста и ту, не знам, има неких 200-300 кућа, све су куће у рату срушене као и моја оштећене и шта ја знам, и онда смо, да се тим људима нешто намири који морају да иду ићи ће у Србију, овамо је погинуо човек жени, дај ово-оно, на то су ишли. Боцо и «Шкорпиони» они су били у Ђелетовцима, они нису били близу мене, они су били с једног краја ја с другог.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али у Шиду су причали, ја питам шта се то у Шиду причало?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У Шиду се прича да су добили куће, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Од Боце. Боца је купио пар кућа тим својима, сад коме је он купио кућу и зашто је купио ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па коме?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то је опште познато. Па тај Кинта, како се зове, тај магационер, има кућу да му је у Гложанима му је он купио. Неки момак из Западне Славоније исто што је рањен осто је, Вук овај Вуков Александар ја мислим да је и њему нешто помого, е сад не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ко?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Вуков Александар онај што је осто без ноге момак, што је суђен за.

НАТАША КАНДИЋ: И он је добио?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па ја мислим да је и он нешто добио, не знам, Боцо је помагао колко је мого њима, сад ја не знам, нико ми није говорио да он.

НАТАША КАНДИЋ: А од ових које Ви помињете?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Од ових што сведоче сад овде? Не, никоме ништа није, ово је све сиротиња тешка ово и Никица Фашиста и Томић Милован немају ништа, нити им је ишта ко купио, што ја знам, сад можда им је нешто дао па су они потрошили, ја то не знам. Не знам да је њима нешто дао, али да је купово куће јесте, да је давао возила та у рату која су остала давао је шта ће с њима, шта знам шта, коме дао не знам, не знам по имену .

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је некад неко разговарао из околине Слободана Медића са вама у вези са?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: За ово суђење?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па није нико разговаро, ништа да ми каже директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај догађај, значи за оно претходно код Цвјетана исто?

НАТАША КАНДИЋ: Исто да.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, неко ме звао, ја сам реко не знам ко и кад смо дошли на суђењу у ту како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палату правде.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, у Прокупље то кад је још било, онда је неко реко тамо немојте спомињати то оружје, немојте шљем тај да се спомиње, пошто зна се ко је носио шљем један једини човек тај «П-1», да се не би дошло до њега да он то ради, немој спомињати шљем, немој ово, ето, тако то дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад сте већ отишли на суђење тамо а већ он, да се не спомиње он?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупљу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па он је ухапшен био тада госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, како онда да не спомињете шлем а он је ухапшен?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да се не каже, па јел вам говорим да се не каже шта је било, да се не спомиње оружје да је дужено, да нико није носио шљем, да су сви били једнообразно обучени, капе на главе, ово-оно, причам шта је било, сад сам како сам оптужен реко како је било, говорим вам истину, да је он имо шљем, да је имо панцир прслук, сад вам причам све како је било.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тада нисам хтео да кажем, бојао сам се, имам породицу, нисам хтео да говорим, речено је да се ћути, да се не прича о томе и шта ја да причам.

НАТАША КАНДИЋ: Ако можете да објасните, на суђењу Цвјетану Саши Ви сте питани у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тада био сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас прекинем и никако не можемо сада да му предочавамо оно што је причао као сведок значи једна функција у поступку једна улога је улога сведока, једна улога је улога оптуженог и тако да тако нешто то не можете да му предочавате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против да питате.

НАТАША КАНДИЋ: Само у односу на ово суђење, када је почело ово суђење Ви нисте реаговали на оно што је сведок Горан Стопарић рекао да је чуо ту галаму у аутобусу, да сте Ви на један одређени начин реаговали и нисте уопште потврдили то што је он рекао. Временом, суђењем да би данас најпрецизније рекли да јесте реаговали, а током суђења нисте.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ко да јесте реаговао?

НАТАША КАНДИЋ: У аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, знате шта Вас пита госпођа?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте рекли да сте тек када је почео, када сте Ви ухапшени, када је почео поступак против Вас да сте се Ви бунили због овог догађаја.

НАТАША КАНДИЋ: Није на почетку, ни кад је почело суђење није.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Опет ја нисам схватио.

НАТАША КАНДИЋ: Тек временом, у другој фази суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте тек овде у овом поступку рекли како сте се бунили у аутобусу?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Где да сам то први пут рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело суђење против Вас.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Истражном судији сам ја то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то када је почело суђење против Вас, зашто нисте никада раније, зашто то тек тада?

НАТАША КАНДИЋ: Па не бих рекла, није баш он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одмах код истражног судије, ни приликом првог испитивања.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија имам, молим Вас, примедбу на овакав начин испитивања. Опет ћемо ући, мало пре сте рекли госпођи Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На предочавање.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На предочавање нечега што није говорио у моменту кад није био окривљен.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причам управо о овоме кад је био окривљени.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Где кад је био окривљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде.

НАТАША КАНДИЋ: Овде, у овом предмету.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па рекао је код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није први пут, није приликом првог испитивања. Због чега нисте одмах то рекли него касније? Ево сад ћемо да нађемо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како нисам реко, реко сам, био сам изгубљен али се сећам да сам реко зашто је госпођа Кандић мене питала како си реаговао у аутобусу ако нема.

НАТАША КАНДИЋ: То је било тек при крају.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па у истрази.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Истражном судији ја сам то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево наћи ћемо то па ћемо да вам предочимо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја мислим, не сећам се, ја мислим да сам реко истражном судији. Зовите Горана Стопарића као сведока сам тражио да се зове и овога Сарапа Драгана.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте, у томе је ствар што нисте на почетку, него тек касније.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, у истражном поступку сам реко, не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да нађемо одмах да решимо то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: 90% сам реко, да сте Ви питали како сам реаговао у аутобусу, то се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Тачно је, Ви сте рекли, Ви сте тражили овде да ја то кажем али Ви нисте хтели да кажете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па не, код истражног судије сам реко госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте мало само да нађемо то.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Због чега је госпођа Кандић питала како сам реаговао ако сам ја то урадио, што би ја правио се луд па питао ко је то урадио. И онда ми је предочено да је Драган Медић реко ја сам, то тада је било код истражног судије сто посто, сећам се. Ја кажем и сада ја не знам можда је он човек и реко, то је била галама, вика, дрека, ја сам био нервозан, галамио сам, псово сам на њих тамо. Знаш да је овај устао, до њега је седео близу овај сведок «П-1» па је усто и реко као па и ја сам па шта? Цвјетан Саша је био на вратима, иза леђа поред аутобуса и сад је

овде рекао да је стајао с пушком, па се размишљаам зашто је стајао с пушком ту мени иза леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, ја сада покушавам овде то да нађем, не мојте молим Вас причајте, уопште нисам пратила сад шта сте причали?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Могу добит воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има воде. Е овако, Ви сте код истражног судије давали одбрану 19.октобра 2007., и 13.новембра 2007. 19.октобра 2007., то је снимано на овај начин на који се снима и ово суђење, а 13. новембра истражни судија је диктирао, значи, на онај начин на који се у што би рекли у редовним, обичним поступцима води записник. Ви сте онда овог 19. октобра давали своју одбрану, причали и тако даље, шта је било, и онда сте рекли, сада ћемо да нађемо, причали сте дакле ту како је санитарет носио малу децу, затим, причате ту ко је био од оптужених са Вама, значи, бранилац и тужилац ако пратите, страна 8, затим овај Боројевић и тако даље, они су паркирали санитаретско возило, питао Вас је истражни судија да ли сте Ви схватили да је неки народ тамо побијен у дворишту? И онда кажете Ви сте схватили да нешто није у реду и питали сте, држава нападнута и тако даље, поздрављаш се кући, а ми смо буквално отерани са Косова, улазили смо у аутобусе и тако даље, због чега сам се запитао, ако је неко од вас то направио, нек се јави и завршите с тим. Зато ја то, ја не знам, јел Стопарић такву изјаву коју је дао, не знам, Наташа Кандић је то мене питала. Па Вас сад истражни судија на страни 9 каже: «имамо један записник о саслушању тог Стопарића, а он каже - у аутобусу је Медић на жучно расправљање Брке, а рекао је «ја сам Брко, па шта, ћути, и онда Ви кажете, не верујем да је он то рекао и тако даље. Ја нисам знао да ће нас ту вратити кући, хтео сам да напустим, ја сам имао децу кући својој, исто тако сам децу оставио, када сам видео шта се то ради и тако даље. Значи, Ви сте то рекли још 19. октобра. Тако је рекао 19.октобра на предочавање истражном судији.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па реко сам то истражном судији, чим сам ухапшен, ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је.

НАТАША КАНДИЋ: Али не, не, не тако као што каже данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да евидентирамо као примедбу, да то није исто као на овај начин.

НАТАША КАНДИЋ: Има врло јаке ограде о том, стално се брани и стално да би онда у једном тренутку упућивао на мене и на Стопарића, али он сам из неког разлога не каже као што ту каже, он не зна да је то, као и што данас каже за овај, овог Драгана Медића, каже да не зна јел тако?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам ја, не могу да кажем сад сто посто, да кажем, не сећам се, ја сам галамио, можда је он човек рекао, ја нисам чуо. Не знам колко је то битно уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Моје питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе, то да није то на исти начин, јел тако и да сте тек касније рекли да сте Ви изражавали отворено незадовољство и негодовање због тог догађаја а да из ове Ваше прве изјаве пуномоћник не схвата да је то баш тако. Он је објаснио да је увек исто говорио.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Реко сам да се зове Стопарић Горан, па нек понови то што је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то је само начин на који је он то излагао, сачекајте тужиоче.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само још овај, једно питање. Да ли је неко посредно или пре суђења, пре него што сте лишени слободе Вама нешто рекао у вези са Драганом Медићем?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па гледајте, нико ми није рекао, није имао ни потребе да мени говори, јер ја нисам имао шансе бити ухапшен за нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, да будете обазриви, да пазите шта говорите, да ли је неко рекао?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па кажем Вам, ко мени има шта да говори, ја нисам уопште, немам везе с овим злочиним нити је ишта ко могао мени да каже с овим, мислим за чега да ме позове, ја сам дошао и не знам зашто сам ухапшен, ја говорим изузев тог сведока «П-1» нико ми никад није говорио, ја кажем телефонима су звали сада, ко је звао, није се нико представљао. То сам рекао и онда, говорим и сада, жену су ми звали сада док је моје суђење било. Није се представио ко је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја вас директно питам у вези са Драганом Медић.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не сећам се тако нешто да је било, ја не знам стварно да је неко, кажем, нисам ни знао што ме милиција ухапсила и довела ме овде, ко мимога рећ, нико није могао ни да претпостави да се може десит овако да ја будем ухапшен, невин човек доведен овде.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Ви познајете породицу Медић?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Слабо, јако слабо.

НАТАША КАНДИЋ: Родитеље јел познајете?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па виђо сам их сад у затвору ту у Митровици на посету кад, па се мимоиђемо случајно, нисам, нисам познавао те људе.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте некад разговарали са њима?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Можда једном само, ништа службено са оцом и мајком кад смо били сведоци, ишли на суђење, па сам наишо аутом

покупио њега, ишли смо, не знам где смо ишли на суђење. Али ништа нисмо причали, то као сведоци кад смо ишли.

НАТАША КАНДИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Тужилац је нешто хтео да интервенише, и остало је оно за ону фотографију, или то можемо ако ће бранилац тражити фотографију, онда све то одједном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је питање, у том Прокупљу, ко је рекао да се ћути?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, ја сам и онда реко не знам, можда адвокат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко то може да има такав утицај на Вас да Вам каже да ћутите, па Ви да ћутите?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па није ту био утицај никакав, разумете? Него, нешто је човек реко, ми нисмо знали зашто смо позвани право да Вам кажем, како то било, зато и зато сте звани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад убију 14 људи онда је озбиљан разлога кад Вас неко зове на суд.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ја никог убио нисам, немам везе с тим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Али суди се, били сте на суђењу због убиства 14 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, човек каже, није знао зашто га зову.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знам, дошао сам тамо укратко је, неко је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се ћути?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, прво не знам, сведок је реко за овога оно, неко реко за овога ово, спомиње се, мене то ништа није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати оптужени, он је рекао да, не да се ћути, него да се не говори о задужењу оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И он је баш употребио да се ћути о томе.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: О томе, па сам рекао оружја, шлем тај да се не спомиње, да ли је још неко нешто рекао, не сећам се, јер ме није интересовало право да вам кажем. Ја сам био пре тога већ све рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ово вас је добро госпођа Кандић питала, ако Ви, у Вашем је интересу да прво што кажете, да кажете ја сам тај који сам се бунио, ја сам тај који је у аутобусу направио сцену, питао ко је то урадио, јер ја имам децу. То, ја вас тако схватам сад.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја сам то и реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у томе и јесте проблем што на првом том Ви уопште то нисте рекли.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја сам то реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него смо ми то од Вас.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија молим Вас који је то начин испитивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само, само на ком првом?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог 19. октобра.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Могу ли ја да Вас подсетим само, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, чекајте, прво овако, тужилац ће завршити питања, Ваш бранилац сад интервенише, сматра да тужилац можда, значи, немојте тужиоче, ако тако добро разумем примедбу, тако ту директну једну комуникацију обојену емоцијама, него се обратите онако ако је потребно и.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ : Судија, није била то моја примедба ако могу да добијем реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, опет на предочавање? Изволите.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Моја примедба се односи на то да тужилац као констатацију наводи да он 19-ог на записнику то није рекао, а малопре сте Ви прочитали да јесте, али можда на други начин и то је примедба коју, коју сте Ви констатовали од стране госпође Кандић. Сад тужилац опет поново каже, зашто нисте рекли? Значи, ја сад кажем јесте рекао. Можда не на исти начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте рекао. Добро, да чујемо прво питање како ће тужилац да постави, Ви немојте одговарати оптужени, да чујете прво шта Вас пита.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да подсетим господина тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сећам се како је било госпођо, ја знам све како је то све било и на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да сачекате да Вас пита, да чујете.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро. Чисто да не заборавим, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете, ми ћемо Вас подсетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе Ви мене да подсећате.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па морам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте подсетите како је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да будете питани.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја то знам све како је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па управо Вас то и питам. Значи, Ви сад нама предочавате да се Ви секирате због тога што се то десило и постављате питање са места оног првог, ако сам добро разумео, места сувозача у аутобусу и постављате питање ко је то урадио?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И какав сте одговор добили?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам то реко да је Драган Медић реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нисте рекли, рекли сте не верујем да је то Драган Медић рекао. То сте рекли 19.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не дате да завршим молим Вас. Дозволите да завршим, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јел готово питање? Јесте. Е сада Ви одговорите.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Рекао сам да је Драган Медић реко, ајд Брко Ћути, шта те боли да не понаваљам шта. И да је на то устао сведок «П-1» и рекао ја сам. То сам рекао и на оном суђењу, нисам хтео то да говорим, бојао сам се за породицу да спомињем тог сведока «П-1», нисам хтео ни оног полицајца спомињат, све сам то после реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли то рекли, јесте ли то што сте сад рекли, јел сте то изговорили 19. октобра први пут кад сте код истражног судије?

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Па не сећам се, не знам сада да ли сам то изговорио, али се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, не можете питати оптуженог, да ли сте Ви то рекли приликом првог испитивања, имамо транскрипт па ћемо да погледамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја управо кажем, односно питање, зашто то није нисте рекли 19. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша као примедба, да оптужени на различит начин у погледу те околности исказује приликом првог испитивања код истражног судије и данас, односно током свих претреса који су се обавили када прича о томе и то евидентирамо као примедбу и не питамо га више то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питање, зашто то није рекао, разумете ме, ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем да Ви сматрате да је он то рекао на други начин и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Идем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идитем односно, подсећам Вас и за слику ону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, добро. Ако је то тако било, шта сте Ви предузели, како сам схватио, Ви тада нисте сазнали ко је то урадио. По повратку у Пролом Бању, Ви напредујете.

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И постајете командир вода.

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви предузели да сазнате, ко је то урадио, ако Вас заиста то интересује и ако Вас заиста боли што су побијена деца?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па сазнао сам, кажем Вам, од Стопарић Горана сам сазнао.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Имам примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте сазнали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Имам примедбу, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете тако разговарати.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац, да ли сте нешто предузели и тако даље, а Ваш бранилац има примедбу. Због чега?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Имам примедбу, управо због тога што сте Ви сада изговорили, тужилац није питао, да ли сте нешто предузели, него је питао, шта сте предузели, значи, то садржи део одговора да се подразумева да је нешто предузео и молим Вас да таква питања не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви исто као и тужилац коме сам више пута рекла да сачека, да чујемо питање, па онда да видите да ли ћу да ја интервенишем, а мени оптужени уопште не да да интервенишем, јер Ви одмах почнете да причате са тужиоцем, као да разговарате вас двојица. Значи, тужилац сматра да, како сте Ви напредовали, напредовали, јел тако, командир одељења, командир вода, да сте били можда у ситуацији да нешто предузмете, па пита, да ли сте Ви нешто предузели, посебно што Вас је то тако, овако једино Вас револтирало и узбудило и значи били сте против тога, да ли сте предузели нешто и ако јесте, шта, а ако нисте, зашто нисте?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ништа нисам лично предузимао поводом тога, нити сам имао какве везе са тим, нити сам ја морао шта да предузимам што се то десило. То је био ту и Драган Медић, командир вода, па је могао он да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте променили сада, није више Драган Медић, него сте Ви.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, да, сада покушавам да објасним, али чим се дошло у Пролом Бању, то су и сведоци овде говорили, та четири имена су испливала на површину да су то урадили и више ту ја не знам никога ко је шта испитивао. Та полиција је долазила, шта су они су радили ил нису, нико више о томе није причао. Ја сам се и задовољио са тим што сам сазнао за та четири имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви та четири имена поменули у неком истражном поступку?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У ком истражном поступку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било када пре данас?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам споменуо, не данас, јесам како нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим данас, јесте ли икада?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам у овоме поступку судском, прошла она пресуда, сам споменуо и судија је рекла чак да сам потврдио што је Стопарић Горан као рекао, па сте се Ви ту као нешто противили, као није баш тако речено, али сто-посто сам рекао то што сам сада рекао, па сте Ви још рекли да сам потврдио исказ Стопарић Горана за та четири имена која се спомињу. То је било, како није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није било, у томе и јесте проблем што није било.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја кажем да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем да се људи током времена зближе и тако даље, али сачекајте питање, одговор и тако даље.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, сећате се Ви, јесте Ви интервенисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да видимо да ли тужилац још нешто има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у истрази, тог 19. октобра, Ви кажете, када Вам се предочава шта је рекао Стопарић, везано за тај аутобус, подсетићу Вас, Стопарић је рекао на Ваше питање, ко је то могао да уради, ко је то урадио, Стопарић је рекао да је то устао Медић Драган и рекао «ја сам», а Ви у истражном поступку 19. октобра кажете «не верујем да је он то рекао, нисам чуо», а данас кажете да је то неко други.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, ја сам рекао.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, то је заиста тачно. Да ли имате транскрипт?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, да ли могу да добијем реч? Ја Вас молим да обратите пажњу, или да од овог момента искључиво преко Вас тужилац поставља питања, или да Ви водите рачуна, како тужилац поставља питања, јер тужилац често уноси констатације и то улази у транскрипт као да је тако, а није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На пример шта?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте, пустите да каже бранилац

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта је проблем? Када год је неко важно питање, онда се скочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, пустите да каже бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да пустимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада примедбу.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ово што каже тужилац, када год је важно питање, да се скаче. Па то и јесте сврха нашег бивствовања овде у овој судници. Ја молим суд да схвати да одбрана нема ништа персонално против тужиоца, нити било кога у овој судници, али ми се противимо томе, да тужилац констатује у свом испитивању неке ствари које нису у

погледу тога, шта је он рекао и како је рекао за Медића, ја Вас молим судија, да Ви ипак решите то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћемо сада, значи тужиоче, сада смо на 19. октобру, то је оно прво испитивање? Прочитаћемо, да ли имате код себе транскрипт?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ево даћемо Вам ми транскрипт. Ево овде, ја сам читала малопре 8 и 9, изволите, сада ћу да Вам дам и овај од следећег, 13. новембра, то је записник. Да ли одбрана има код себе? Немате ни електронским ни никако?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту код себе у папирима да додате? Ево да прочита, па ћемо дати и Вама да видите, да не вадим из списка. Дај му то, нека погледа.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Знам ја то на памет, мислим, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека погледа тужилац, да би Вам то прочитао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите овако, Ви кажете, ево страна 8, то је сада трећи пасус одоздо, истражни судија Вас пита: «Јесте Ви схватили да је народ неки побијен тамо у дворишту?» а Ви кажете: «Из тог сам схватио да нешто није у реду, да нешто није у реду», Ви не говорите сада о деци и о овоме, ево сада ћу да прочитам – «и зато Вам кажем да постоји моја изјава у овом суду, ја сам питао тада, јер нас су, ја сам, како да објасним, приметио сам од куће ону државу у рату, нападнуто ово, оно, и шта ја знам, поздрављаш се кући, идеш у рат, дођеш тамо, након пар дана марш кући, мислим, баш оно отеран буквално улази у аутобус и терај кући, отерани, то ми је било криво, због чега сам се запитао, ако је неко од вас то направио, нека се јави, завршите са тим, зато ја то не знам, јер Стопарић такву изјаву коју је дао, ја не знам. Наташа Кандић је мене то питала углавном», он каже «Јесте», осумњичени Жељко, «она је мене то питала, зашто си ти тако реаговао, па кажем, шта да би ми било драго, уопште не знам ко је направио, не могу да кажем сада, направио је тај и тај, ја својим очима нисам видео, мислим, шта на кога да упрем сада прстом, у кога, шта сада да кажем, био сам на погрешном месту, у погрешно време. Ту у близини ја везе немам ко је то урадио, откуд ја уопште у тој групи. Није ми јасно, ко је то уопште рекао да сам ја био, мени уопште није јасно стварно Вам кажем». Значи из овога што Ви кажете истражном судији, ја нисам закључио, не знам ко може да закључи да Ви знате шта се десило уопште у Подујеву.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја и не знам шта се десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада откуд то да је Вас то погодило што су тамо нека деца страдала, јер Ви имате децу кући, па Вас сада то секира и сада Ви нешто питате? Да ли разумете шта Вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац ово није разумео тако као негодовање због убиства деце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово мени личи на избегавање, да управо кажете оно што је било у аутобусу. Јел у том тренутку, зато Вас, то Вас пита госпођа Кандић, ако се плашите Медића, реците, нисам смео да кажем јер би ме убили, убили би ми породицу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Што да ја кажем то, нећу да кажем ништа. То сам хтео оно ја Вама да кажем, па сте ме прекинули. То је код истражног судије, када сам ја онда Вама на суђењу овде рекао, када је господин тужилац устао и бацио оловку и рекао, «Ђукићу, шта се бојиш»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је бацио оловку?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви, господине тужиоче, немојте да се кунем у децу, не мислим да сте бацили на зид, бацили сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, ево ја сам Вам рекла опет, значи.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Реци чега се бојиш, кажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, прошли пут сте се исто тако изнервирали. Значи, тужиоче, он је прошли пут исто то причао, устао је тужилац, бацио је оловку и рекао ми, «зашто сада тако причаш».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Чега се бојиш, што не кажеш шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћу то да Вам нађем, то сте нам рекли 08. септембра.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И рекао сам, ту је било четири адвоката, која су била присутна, али не знам зашто се нису изјаснили, ја сам тражио да се изјасне да ли ја лажем, зашто браните Медића. Па, јел Медић осуђен, шта сад хоћете да ја још кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сматрате да је то питање потпуно неважно.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не неважно, шта сам рекао рекао сам, нисам смео да кажем и онда сам Вам говорио, тог сведока «П-1», после сам рекао да је он, да је рекао ја сам, и то сам после кроз предмет говорио, не у тој истрази, него Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте баш све први пут, али сте после на претресу као и за оног полицајца.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно, да нисам хтео спомињати ни полицајца, нити сведока «П-1», ни шлем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас ја сада питам, ајде, за Медића се разумемо, то разумем зашто, а зашто се плашите, зашто се плашите да кажете то је «П-1»?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам хтео ништа да петљам се у то, лепо сам рекао, плашим се од тога човека са којим имам проблема, због којег сам сада у затвору, што ме лажно терети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада смо исто тако причали.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па исто сам тако реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада је моменат да кажете, ко јесте, ко није. Али зашто тада не кажете да је то био и «П-1», тада?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта да је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао сам у овом поступку да је «П-1» устао у аутобусу и рекао ја сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али тада у истражном поступку, а у вези са тим аутобусом.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Објаснио сам зашто нисам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, он се брани, он се брани онако како мисли да треба, знате сад каже ово сада каже оно, шта сада.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нећу да дођем у ситуацију да некога пошаљем на робију, а да не знам шта је било, нећу да причам, нећу да измишљам неке ствари што не знам, говорим вам све како јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас управо и питам, данас нам тврдите да Ви знате да је то урадио «П-1».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он ми је рекао да је урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Вам је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао Вама него у аутобусу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У аутобусу, када сам питао, ко је, он је устао, Драган Медић је рекао, то сам реко, «дај Брко престани», имате то све овде, «шта тебе брига», на то је он устао и рекао, с тим што је сведок «П-1» то окренуо да је он то рекао Медићу да би њега нешто испровоцирао, као ја сам пуцао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас то питам, Ви то све причате накнадно, након што нам је то «П-1» испричао. Ја Вас питам само зашто нам Ви то први нисте рекли?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте, тог 19. октобра нисте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба, да то није рекао први пут.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Госпођо председавајућа, молим Вас, само да Вам кажем нешто, ово није тачно што је рекао сада господин тужилац. Сведок «П-1» је рекао да није хтео да спомиње аутобус, да не би издао свој идентитет. Ја сам први то споменуо, сто-посто проверите у папирима, немојте измишљати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је он то рекао, када смо га питали «а зашто то ниси рекао, зашто ниси рекао да си лежао у кућици оној, да си спавао».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да не би открио идентитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао «да не би открио идентитет».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи није тачно, кад је он видео, гледајте само да Вам кажем, ово је игра лажи, ово ви судите, радите шта хоћете, он човек све лаже. Он је то рекао, дајте ми изјаву ону КТР 2307 што је он рекао пре моје изјаве, не дате је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ расправили.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Због чега не дате, Ви хоћете истину, па дајте истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђукићу, значи мало смиреним гласом, гледајући овде у судско веће, кажите то као Вашу примедбу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево као примедба, пуштено је, сведоку је пуштено да види наше изјаве, да он после ту приче измишља, и после је рекао и тај аутобус. Зашто тај аутобус уопште није споменуо у било коме контексту? Него је дошао, када сам ја рекао, «Ђукић је дошао цинично, ха, ха, ха» да би господин тужилац додао подмејавао се. То је тачно било овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зате шта још, ово када расправљамо око тог командира вода, због чега сте Ви постали командир вода накнадно?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ми када смо се вратили из Пролом Бање, овај из Подујева у Пролом Бању, ја мислим сада не могу са сигурношћу, стопосто да тврдим да је Боцо чак био у том аутобусу нашем и то његова пратња, да су се они вратили чак тим аутобусом. Сада кроз овај поступак мало, мада опет не гарантујем, али чули су сви ту присутни у аутобусу да сам ја то негодовао, чуо је и он вероватно, ако није био тада, дошло је до њега, Драгану је позлило, то је истина да му је позлило и онда је мене Боцо звао да дођем код њега у собу, ту где је спавао, ту му је једна и била канцеларија и рекао, «Драгану је као позлило, немој да се прави раздор у јединици, јер је чуо да сам ја хтео да идем кући», већ је једна група, ја не знам, двадесет, тридесет људи, један аутобус, сад ли је био пун или је био полупразан, какав је био, спремао се да крене за Шид, ја сам исто хтео да кренем и он ме је молио, каже, «немој, видиш да се прави раздор, дај да видимо ша ћемо, како ћемо» и ја сам тада остао и он је рекао да сам ја командир вода. То је, све тако сам и онда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што сте негодовали, а са друге стране, његовом брату је позлило?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, а сада овде видим да то можда и онда сам рекао и сада опет, да ту можда има нека друга позадина, видели сте на оном суђењу како каже, «ти си био командир вода», на оном суочавању. Па јел Драган Медић изашо? Није. Е сада ту неке ствари друге се ту потврђују, да заштити брата, ја то не знам, мени у том моменту није тако деловало, али на овом суђењу овде када је рекао, «Брко, ти си био командир вода», ја сам се изненадио због чега он то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам још нешто, сада заиста, у овој фази, то можда могу касније за паузу да нађем, каже, мислим да сте то чак и Ви рекли, «испливала су два имена» и заиста сте Ви ишли на суђење у Прокупље у поступку, да будете сведок против неке двојице против којих се води поступак.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте «П-1» и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас нам кажете, «испливала су четири имена».

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, то сам ја Вама и рекао ту на суђењу, четири имена и навео сам која четири имена, али су после ова два имена нестала, остала су ова два и то је утврђено што је долазила та милиција тамо у Пролом Бању, тако, не знам ко нам је рекао, као, они су нас ставили и онда ишо као сведок. Та два имена су испливала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се већ тада у Пролом Бањи знало?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас ја малопре питам, да ли је била ту нека милиција, Ви кажете, можда су били код возила.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, возило је долазило, ја кажем, ја не знам сада које, да ли је дошло ради борбе, ради тог испитивања или чега су долазили, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то и није важно. Изволите, сада, да ли одбрана има питања?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужиоче сада тражите поново ову слику да видимо и да нам ту покаже везано за оне антене и куће, ону слику коју смо гледали малопре?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, мислим да је то важно да видимо да ли је то тај балкон са оне једне куће.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не види се балкон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се ту, једино филм да опет гледамо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не види се ни на филму балкон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било питање, значи, ако се на тој слици не види балкон на коме је био Сарап.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не може да се види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је бесмислено да то гледамо.

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Што сте нам дали, Ви сте нам дали ту слику?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стално ратујете, Ви са мном стално ратујете, онда нема потребе, мислим то није ни паметно, ни добро, мислим, зашто то радите?

ОПТ.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја са Вама уопште не ратујем, Ви имате погрешну слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да кажете није паметно да ратујете.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Него Ви изнесите неке доказе за мене, ја Вас молим, већ једном, након три године, господине тужиоче, изнесите неки доказ, држите ме три године у затвору ни за шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште одговарати тужиоцу.

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Па ја неозбиљан, ја овакав, онакав, дајте доказ неки, пошто сам лопов, профитер, шта сте све рекли, дајте доказ, урадили сте то и то. Не можете наћи, нема, нисам то урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је рекао да сте профитер?

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Ви господине тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вама рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, тужиоче, оптужени је заиста сада колико видимо се узнемирио, да видимо сада, на овој фотографији се сада тај балкон на коме је био Сарап не види?

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Не види се од ове куће иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на целом оном филму, ако се сећате, не види се?

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Не види се, не види се. Морало би се снимити улаз са главне цесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је бесмислен предлог, онда одустајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не гледамо ни снима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не гледамо, ако се не види балкон са те куће, онда не вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете, да ли има још неко нешто да пита оптуженог?

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Ја имам да кажем да ме пустите кући, да немам везе са овим, да је више доста овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то још нисмо дошли до предлога.

ОПТ.ЖЕЉКО ЋУКИЋ: Рећи ћу ја то и касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро касније. Сада се онда вратите, седите мало, искључите микрофон.

Саслушање оптуженог довршено

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче сада доказног поступка, обзиром да чујем да одбрана има неке предлоге, како ћемо се сада договарати у вези извођења доказа. Шта ће тужилац предлагати што се тиче извођења доказа, ако треба пауза пре тога, да правимо прво паузу, шта кажете? Одбрана? Не. Оптужени, да ли сте се уморили, да ли хоћете десетак минута пауза да видимо онда шта ће тужилац предлагати што се тиче предлога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлог је да се прочита ово што смо до сада извели, немам нових предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се прочита. Оптужени, Ви опет вичете са места где се сада налазите. Уопште Вас нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлог је да се прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се прочитају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви изведени докази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви изведени докази до сада. Добро, ништа ново? Добро. Одбрана шта ће предлагати?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, ми имамо снимак обављеног разговора супруге окривљеног Ђукића са сведоком Сарапом, са сведоком Сарапом, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који је сачињен, где, на који начин, којом техником?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Који је сачињен тако што је приликом разговора супруга снимала разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, на мобилни?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На мобилни телефон и имамо га пренетог на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Транскриптовали сте га?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: На ЦД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на ЦД?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где, када, на ком месту је сачињен снимак?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Пошто је супруга ту, може она да објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да објасни овако никако, сада.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, ја не знам заиста тачно ког датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим тачно ког датума, али након што је поступак против оптуженог покренут или пре тога?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Наравно, након што је покренут поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз неко евидентирање времена, датума?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То ћемо током паузе ми то решити, па ћемо Вам рећи тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сачињен тај снимак, где је то снимано?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У ресторану где су се они нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је то снимано уз знање и одобрење човека који се снима?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То је снимано без знања и одобрења човека чији је разговор сниман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам је и он то рекао да први пут то чује. Шта каже тужилац? И Ви предлагате да се то овде изведе као доказ?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да се то чује и то можемо и одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто, па ће тужилац да се изјасни?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: За сада немамо других предлога, сем процесних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје тај снимак? Око минут, два, вероватно?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Можда више, судија, пет до десет минута можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Тема разговора где тај сведок говори шта се десило у разговору са супругом окривљеног. Значи то је једна од оних ствари које се могу по ЗКП, по одредбама које важе и за овај поступак, да се могу извести. По нашем мишљењу, одбрана нема сметњи да се овај доказ изведе, а ми га предлагемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неки предлог?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: За сада немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изјашњавате на ово што се тиче доказа, да се све прочита?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Сагласни смо да се све прочита, јер ми бисмо практично могли ако одлучите данас о овом предлогу, ми бисмо што се тога тиче, не знам колико Вама треба времена за читање доказа, али мислим да наставимо поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам шта да вам кажем, а шта ћемо у случају да се то разликује од онога што Сарап тврди? Разумете.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па тужиоче ако могу директно да вам се обратим, то, онда ћемо сви овде заједно видети шта ћемо, и суд и ви и ми. Знате, то је једноставно, овај снимак знате, овај снимак није подешаван у односу на Жељкову одбрану, него се догодио у живом разговору између тог сведока и супруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам, ми смо, чак и знамо садржину, толко смо, сви смо нешто обавештени о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препричао нам је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, препричано нам је то.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да, то хоћу да вам кажем, да значи друга је ствар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него како да ми то употребимо да не нарушимо.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не повредимо Закон, ето то, а ја ето остављам суду на оцену па нек одлучи.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Тужиоче, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема остављање суду на оцену, то значи.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не, не, судија, не, молим вас, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд увек оцењује.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да кажем тужиоцу. Значи суд увек оцењује, не можете ви оставити суду на оцену, то му Закон већ даје то право, значи ја сматрам да, ја сматрам не, а ви одлучите како хоћете. А ако вам треба, онда могу да позовем браниоца да нам каже применом које законске одредбе тај доказ може да се користи у овом поступку. Позивом на који?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Применом принципа argumentum arkontrario ни једном законском одредбом није зарађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није забрањено?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да се овај доказ користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једном законском одредбом није забрањено снимати некога.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ни једном законском одредбом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: А могао бих упутити на евентуалну законску одредбу ако би се тужилац не би противио онда бих вам директно рекао применом које законске одредбе би могао да се користи као доказ. Ако би се тужилац сагласио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац је већ имао могућност да сам тај доказ узме и да га користи, супруга оптуженог, према речима, то сте видели и у предмету. Према речима оптуженог била је код тужиоца. Нудила. А није ни нудила.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, молим вас, судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ни нудила, само је причала о томе да постоји снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да постоји.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Молим вас да знате да је највећи наш интерес као одбране да се утврди истина, не да одбранимо клијента, зато што смо сигурни да је невин, значи наш је врхунски интерес да се утврди истина. Мислим да ће ово помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Е сад изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, и став тужилаштва је да је, став је тај да се утврди истина, наравно, али не знам да ли можемо да искористимо тај доказ, нешто што је неко приватно, кришом снимао да се то користи

разговором који је можда навођен, који није, не знам, не знам колико траје тај разговор па ми да сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже пет до десет минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али у ком својству је тај, разумете.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ако могу да. Разумем тужиоче, у својству супруге окривљеног која је сигурна да јој је муж невин и која разговара са сведоком шта се то десило и њој сведок објашњава шта се десило и потврђује. Ви можете евентуално, може и судско веће, ми нећемо оспоравати аутентичност пре свега снимка, да ли су вршене измене у том случају зна се процесно шта би се радило ако би било примедби у том смислу. Значи евентуално се може оспоравати аутентичност овог снимка а то да ли је то рађено по налогу, да ли је то нешто што је неко конструисао, па ту је суд, ту сте ви да то проверите, има начина да се провери аутентичност и околности под којима је, па ако из овога проистекне потреба да се тај сведок поново саслуша, па нек се саслуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја хтела да вас питам.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја хтела да вас питам, због чега сада на тај начин сад то да радимо, ако нам је тај сведок био и ако имамо могућност да га зовемо још, оно три дана да га саслушавамо.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија само да кажем због чега. Ми ово сматрамо важним доказом, значи сведок, просто је јасно да се намеће потреба да се чује овај снимак, јер ће се сигурно разликовати изјава сведока које је дао током претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он се разликује од оне изјаве до сада?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Сигурно, сигурно. А онда мора сведок да се изјасни о аутентичности навода које је чуо, које ће чути из звучника, прво да ли је то његов глас, ако није вештачићемо, знате да има техничких могућности да се извештачи. Зашто је тако причао. Прво да га питамо да ли је то тако причао, ако је причао па он оспорава садржину тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ја питам, значи сада, то је све идеја како, а ја вас питам нешто друго. Јел ме разумете шта питам?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ми сматрамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега не предлагете да се овај човек позове?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не предлагемо због тога што тај човек, само је питање тајминга, односно времена кад ћете ви одредити да се изведе овај доказ, на првом месту да ли ћете уопште одредити. Али нама је овај доказ битан, битан јер потврђује одбрану окривљеног а објашњава управо оно што Жељко каже да тај сведок не сме да каже шта је стварно било, овде је рекао. Па ћете му предочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто мислите да се сведок плаши суда а не, а да је слободан у разговору са?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја бих се уздржао од коментара, то би било питање за неког другог, стварно ја не морам то као бранилац објашњавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Зашто мислим ја да се то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја нисам уопште то рекао да мислим, али Жељко је рекао да је могуће да се боји сведок. Ђукић Жељко је рекао да је могуће да се сведок боји па да зато неће да каже те детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да унесемо то.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јел имамо копију још једну. Оригинал? Јел можемо предати ово суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

За овим бранилац оптуженог Ђукић Жељка предлаже да се као доказ изведе преслушавање ЦД-а на који је пребачен снимак који је сачињен у ресторану у Шиду, преко мобилног телефона и који је обавила супруга оптуженог Ђукић Жељка, са овде сведоком Сарап Драганом. И то као доказ да је одбрана оптуженог Ђукића истинита, да овај сведок зна све шта се догодило јер је био на тераси и са терасе гледао догађај.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Идете мало прешироко, идете мало прешироко, ја вас молим само да не уносите све те детаље, то нису моје речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас молим да.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: То нису моје речи, ово што сте сада рекли да је био на тераси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја када диктирам записник. Слушајте господине Петровићу, када ја диктирам записник ја диктирам, онда ви после тога ставите примедбу на записник.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Извињавам се, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како то иде, знате како то иде, нема потребе да на тај начин ме прекидате. Реците ми последњу реч на пример.

Гледао догађај снимак је сачињен без знања сведока Сарапа и траје пет до десет минута. Пребацивање на ЦД са телефона обавила је одбрана.

За овим бранилац Петровић наводи да његове речи нису дословно унете, па га председник већа упознаје да се ради о записнику који се диктира, а да су његове речи верно забележене путем аудио технике у суду.

Заменик тужиоца шта каже на овај предлог? Да и то унесемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овако, мој предлог је, ако то мислите да уопште расправљамо о томе да ли ћемо то изводити као доказ, да позовемо Сарапа, да га питамо под којим околностима се он сусрео са супругом окривљеног Ђукића, да чујемо где је то било, кад је то било, ко је томе био присутан, да ли је он то знао, није знао и да онда пред њим ту евентуално ако се укаже потреба поново поставимо ово питање да ли да се ово изведе као доказ или не, да се. Јер без њега који ће чути то, ако, не знам шта би нам помогло без њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим заменик тужиоца изајвљује да предлаже да се претходно позове и у својству сведока саслуша Сарап Драган који би се изјаснио о околностима под којима је овај снимак сачињен јер без тога не може да се уопште донесе одлука о томе да ли ће се снимак преслушавати.

Изволите?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Мислим судија да неспорно је, ви сте писали пресуду, у пресуду је коментарисан тај разговор између сведока Сарапа и супруге окривљено, значи да просто ово што предлаже тужилац није рационално и због тога што то није спорно да је такав разговор обављен и да је Сарап звао супругу, али мислим да је важно ако нема процесних разлога за противљење од стране тужилаштва ја бих молио тужиоца, веће може и да му наложи да се изјасни о овом предлогу у том смислу да ли да се сада, мислим да је важно да ми то сада чујемо. Кад чујемо тај снимак, верујем да има овде довољно да кажемо одлучности да се онда процени стварно на које би све околности, да ли

треба и кад треба да се сведок Сарап саслуша. Не видим разлог да се избегне једна оваква радња да се чује ово овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја схватам да сте се ви на овај начин изјаснили. Не можете се изјашавати уопште док не позовемо Сарапа, јел?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како би га користили, то ми само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада заправо имате други предлог?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да позовемо Сарапа. Добро. да ли има још неких предлога или ћемо ми да се повучемо неких петнаестак минута да се и оптужени одмори, ово за сада нећемо гледати док не донесемо одлуку нећемо. А шта, имате неки предлог? Имате право да предлог, да, да, предлоге можете, а можете да коментаришете.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је само коментар. Па ја мислим да је овде толико говора о том страху и да треба једноставно да пустимо ово да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви би исто пустили, и оптужени би пустио.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 15 минута.

Јел вам довољно да се одморите 15 минута? Јесте.

До 12.00 часова.

Претрес се наставља након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучили смо да прво позовемо Сарап Драгана без обзира на оне тешкоће које су биле прошли пут са његовим доласком овде, нашли смо сад да је био 15. априла и ако је пре тога позиван почев од не знам тамо новембра месеца, за тад смо успели да га доведемо. Па ћемо у том смислу да га позовемо за наредни пут. А да ли ћете у том смислу имати ви још неке предлоге?

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Судија, јел смо ми добро разумели, да ћете тек тада одлучивати о овом предлогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Па немамо сем процесних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он је прошли пут 15.априла се изјашњавао о томе да се заиста сусрео са супругом оптуженог, да је то заиста било у кафићу, да је он рекао тада. Сад ја то причам на памет. Да је он рекао тада да је он њој саопштио како Ђукић нема везе с тим и то је, то је било то, онда се изјашњавао о неким другим стварима али о снимању није. Обзиром да ми тада то ни као предлог, ни као, нисмо то уопште имали осим као један део приче оптуженог, када смо тада избацивали жену, оно што сам на почетку рекла, из суднице и тада је он рекао моја жена је снимала и тако даље. ето то је то, тако да.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок Сарап Драган кога позвати на адресу и преко полицијске управе Шид.

Јел тако? Добро. И у том смислу нема предлога за неке сведоке? Не. Нећете предлагати супругу поново питам? Видећемо тад, добро, тада ћемо да видимо то на лицу места. Тада ћемо то да видимо када дође Сарап. Добро. Само да видим тужилац нема предлоге.

АДВ.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Одбрана окривљеног предлаже да се у односу на окривљеног Ђукић Жељка укине притвор, сматрамо да сви они разлози због којих је притвор одређен и до сада продужаван више не постоје. Наиме, време које је провео у притвору, а то је доста дуго време, три године, су сасвим довољни а и обзиром на околности да је пресуда у односу на Жељка укинута и да је потпуно јасно и суду и тужилаштву и свима нама да је циљ свих нас овде заиста да се утврди да ли је Жељко извршио ово кривично дело или не, а њему највише. Значи не само због стања у коме је до сада него просто због његовог морала и уопште породице његове и његовог даљег живота. Сматрам да нема никакав бојазан да би он се крио уколико би био пуштен на слободу или да се не би одазивао суду или на било који други начин избегавао долазак у суд. У том смислу нудимо неку од било којих других мера ако суд нађе да су потребне уколико би дошло до укидања притвора у смислу јављања полицији или одузимања путне исправе или било које, која је предвиђена законом. Сматрамо да заиста има услова да се у односу на њега укине притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац окривљеног адвокат Гордана Божиловић Петровић **предлаже да се притвор против оптуженог укине, да нема више разлога због којих је притвор одређен и продужаван и предлаже да се евентуално притвор замени блажом мером као што је забрана напуштања боравишта и јављање одређеном органу или одузимање путне исправе.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац се не изјашњава. Нема потребе ништа ни да каже? Не. Добро, ми ћемо одлучити, погледајте док, и то одлучујемо, јер ми то сад морамо да проверимо уопште и термине за наредно суђење. Да ли сте ви сви слободни у септембру, пошто је сада јул, значи од сутра су неки од нас на одмору. Не ја сад кажем, значи сад погледајте роковнике, од сутра су неки од нас на одмору, неки у јулу, неки у августу и септембар нам остаје. Тужилац? тужилац не може од 05. до 20.септембра. Вама је све једно? А ви можете и пре тога? Можете и крај августа, добро. То ћемо сада онда да се повучемо да одлучујемо о притвору и да видимо шта је од ових датума слободно.

За овим се веће повлачи ради одлучивања о предлогу одбране.
Седите, хвала вам.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца за укидање притвора против оптуженог.

Наиме, веће налази да не само разлози о којима је говорила одбрана и који би се евентуално могли заменити неком другом мером, стоје и други разлози због којих је притвор одређен и продужаван, тако да по оцени већа стоје и даље разлог предвиђен тачком 5 за задржавање оптуженог у притвору који се односи на тешке околности, тешке околности, тешке последице овога дела.

За овим веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави.

Заказујемо сада за 22.септембар у 09.30,

Дакле пре тога су нам, можда би пре 20., могли, али због тужиоца, пошто је он спречен радићемо ове недеље од 20.. до 22., у судници број. У ствари само моменат, сад опет морамо да видимо. Не можемо зато што ми нисмо ту сви комплетно, нисмо ту до 04.,и онда од 06., почињу суђења нека друга, а и иначе тужилац није ту.

22.09.2010.године у 09.30 у судници број 3 или број 4 или број 5.

О чему ће одбрана бити накнадно обавештена као и Управа Окружног затвора.

Довршено у 12.17 часова.

Записничар

Председник већа-судија